

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΜΕ ΘΕΜΑΤΑ
ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ - ΛΑΡΙΣΑΣ
Όργανο του Μορφωτικού Εκπολιτιστικού Συλλόγου
Απανταχού Καλλιπευκιωτών «Η ΠΑΤΩΜΕΝΗ»

Η ΩΡΑΙΑ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ

ΕΤΟΣ 11ο - ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 49 - ΕΔΡΑ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ - ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 30 - ΕΚΔΟΣΗ: ΓΕΝΑΡΗΣ - ΦΕΒΡΑΡΙΟΣ 1989 - 400 04 ΓΟΝΝΟΙ

ΗΡΘΕ Η ΩΡΑ ΓΙΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Μπήκαμε ήδη στο 1989 και σε λίγο θα έχουμε μπροστά μας την τελευταία 10ετία του 20ου αιώνα. Τα χρόνια περνούν και η ζωή στην Καλλιπεύκη συνεχίζεται. Όμως, ενώ τα χρόνια περνούν και οι κοινωνίες ανεβαίνουν το διαιτητικό τους επίπεδο και προοδεύουν, δεν μπορούμε να πούμε ότι συμβαίνει το ίδιο και με το χωριό μας.

Μπορεί να ήρθε το φως, το νερό και το τηλέφωνο, αυτά όμως δεν ήταν αρκετά να κρατήσουν τον κόσμο στα σπίτια τους. Η έλλειψη δουλειάς ανάγκασε τους περισσότερους να φύγουν. Κι ενώ στην

Κοινότητα είναι γραμμένα 2.750 άτομα, στο χωριό έχουν μείνει περίπου 500.

Η αλήθεια είναι ότι υπάρχουν ακόμα άνθρωποι. Και είναι απίθανο πράγμα αν θρεθεί άλλο χωριό στην Ελλάδα σε ύψόμετρο 1.100 μέτρων και με 500 κατοίκους.

Όσοι λοιπόν μείνουμε στο χωριό πρέπει από μόνοι μας να πάρουμε τις τύχες μας στα χέρια μας και να δημιουργήσουμε. Και την πρώτη λέξη θέτουμε την έχουν οι νέοι, διότι αυτοί είναι το μέλλον της Καλλιπεύκης.

Ήρθε η ώρα λοιπόν, για να μην ερημώσουμε και άλλο, να παρθούν σημαντικές αποφάσεις στο χωριό μας, που ίσως αλλάξουν τη ζωή στα επόμενα χρόνια.

Οι φορείς που πρέπει να πάρουν τις αποφάσεις είναι η Κοινότητα, ο Κτηνοτροφικός Σύλλογος, ο Δασικός Συνεταιρισμός, ο Γεωργικός Συν/σμός, ο Μορφωτικός Σύλλογος και φυσικά όλοι οι Καλλιπευκιώτες. Βέβαια ο Γεωργικός Συν/σμός και η Κοινότητα πρέπει να πρωτοστατήσουν και να τραβήξουν

Συνέχεια στη 2η σελίδα

Οι μπουλντόζες ξανάρθαν

ΑΡΧΙΣΑΝ ΠΑΛΙ ΟΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΔΙΑΝΟΙΞΗΣ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

8

ΣΕΛΙΔΕΣ
ΑΦΙΕΡΩΜΑ
στους
εργάτες
δάσους

Στο τρίτο δεκαήμερο του Γενάρη οι μπουλντόζες ξανάρθαν, μετά από απουσία πολλών μηνών. Ήδη άρχισαν οι εργασίες στο δρόμο Καλλιπεύκης - Γόννων.

Δεν γνωρίζουμε αν ήταν προγραμματισμένο να έρθουν τώρα ακριβώς ή αν ήρθαν από τη δικιά μας γκρίνια. Εκείνο που έχει σημασία είναι ότι ήρθαν και πιστεύουμε ότι θα τελειώσουν και το υπόλοιπο κομμάτι που έμεινε.

Βέβαια πολλοί πιστεύουν, ότι άμα ανοίξει και ο υπόλοιπος δρόμος, το θέμα δρόμος έχει λυθεί.

Για μας φίλοι μας και ο δρόμος να διανοιγεί δεν αλλάζουν και σημαντικά τα πράγματα. Χωματόδρομο είχαμε, χωματόδρομο θα έχουμε. Βέβαια κόβονται πολλές στροφές, αλλά άμα δεν πέσει ασφαλτός, τότε θα λέμε ότι ολοκληρώθηκε το έργο.

Αν πέσει ασφαλτός, τότε θα λέμε ότι ολοκληρώθηκε το έργο.

Τότε θα μπορούμε να θγαίνουμε στο χωριό πιο εύκολα και τακτικότερα. Τότε θα μπορούμε να δουλεύουμε μακριά και να γυρίζουμε. Τότε θα μπορούναι τα παιδιά να πάνε στο γυμνάσιο και να επιστρέψουν. Τότε θα γίνονται όλα.

Μεγάλο πρόβλημα ο δρόμος. Πρόβλημα που έπρεπε να λυθεί από χρόνια. Τότε που το χωριό είχε κόσμο και περισσότερα επιχειρήματα. Αλλά τότε δε νοιαστήκαμε όσο έπρεπε. Τώρα έγινε η αρχή. Μια αρχή που ευχόμαστε να έχει και συνέχεια. Βέβαια ας μην ξεχνούμε, ότι όλα θέλουν επαγρύπνηση και αγώνες.

Και τέλος να πούμε, ότι δουλεύουν τέσσερες μπουλντόζες και μάλιστα με εντατικό ρυθμό.

Το χορευτικό μας εμφανίστηκε για πρώτη φορά στο χειμωνιάτικο χορό της Λάρισας. Εδώ ο Μούγκας Αθανάσιος χορεύει το «Γαντζή» ενώ τα άλλα παιδιά χτυπούν παλαμάκια

Ο χορός στη Λάρισα τείνει να γίνει θεσμός

Πραγματοποιήθηκε στις 4 του Μάρτη ο προγραμματισμένος χορός του Συλλόγου στο κέντρο «ΡΟΤΟΝΤΑ». Για άλλη μια φορά οι Καλλιπευκιώτες κατέκλυσαν το κέντρο, όπου υπήρχε αδιαχώρητο. Παραβρέθηκαν πάνω από 450 άτομα, τα οποία έφαγαν και διασκέδασαν μέχρι τις 4 η ώρα το πρωί.

Για άλλη μια φορά ο χορός και πάει να γίνει πλέον θεσμός. αυτός αποδείχτηκε αντάμωμα Συνέχεια στην 8η σελίδα

Εγώ, έτσι, το βλέπω

Φίλοι αναγνώστες, υπάρχουν πολλά πράγματα στη ζωή μας που δεν τα θέλουμε και όμως τα αποκοτούμε. Υπάρχουν πράγματα που δεν τα επιθυμούμε και όμως τα κάνουμε. Και βέβαια στην τρελή κοινωνία που ζούμε, θέλουμε να ζήσουμε απλά, αλλά παίζουμε θέατρο. Γενικά υπάρχουν καταστάσεις που θέλουμε να τις αποφύγουμε, αλλά «φοβόμαστε» την κοινωνία.

Φίλοι μου, απ' αυτή τη στήλη (που θέλω να καθιερωθεί) θέλω να πω μερικές σκέψεις για διάφορα κοινωνικά ή και άλλα θέματα. Θέματα ανθρώπινα, απλά, που όμως τα κάνουμε πολύπλοκα, γι' αυτό μας φορτώνουν άγχος και μας κάνουν δύσκολη τη ζωή.

Ίσως χαρακτηριστικό ακοινωνήτος ή εξωπραγματικός. Αυτό όμως δεν με πειράζει. Δεν με πειράζει, διότι θέλω το συνάνθρωπό μου πιο κοντά, να μου ζεσταίνει η ανάσα του. Θέλω να ρθω κοντά στις ρίζες, κοντά στην ανθρωπιά που χάνεται. Θέλω να μην παίζω θέατρο στην καθημερινή μου ζωή. Διότι

Συνέχεια στην 3η σελίδα

Σηκώθηκαν τα χιόνια αλλά...

Τα πολλά χιόνια που είχαν πέσει τον περασμένο Δεκέμβρη σηκώθηκαν μόλις στις αρχές του Μάρτη. Όλος ο χειμώνας πέρασε μέσα στους πάγους ενώ υπήρξαν πολλές δυσκολίες στη διακίνηση ανθρώπων και ζωών. Έσπασαν πολλές θρύες από την παγωνιά και παρουσιάστηκε έλλειψη ζωοτροφών. Κι ενώ τα χιόνια έλιωσαν η ανομβρία συνεχίζεται. Και αν δεν βρέξει το καλοκαίρι θα είναι πολύ δύσκολο, από κάθε άλλη χρονιά.

Άνοιξε το τυροκομείο

Μετά από διακοπή δύο χρόνων οι αφοί Οικονόμου άνοιξαν και πάλι το τυροκομείο στις αρχές του Μάρτη.

Πρόγραμμα διαλέξεων του Κέντρου Υγείας Γόννων

Κάνουμε γνωστό σ' όλους τους μόνιμους κατοίκους της Καλλιπεύκης, ότι το Κ.Υ. Γόννων προγραμματίζει για το πρώτο εξάμηνο του 1989. Πολλές ομιλίες πάνω σε ιατρικά θέματα.

Γιατροί του Κ.Υ. θα μιλήσουν σ' όλα τα χωριά της περιοχής και βέβαια στην Καλλιπεύκη. Στο χωριό μας θα έρθουν την Τρίτη 11 Απριλίου όπου θα αναπτύξουν τα θέματα:

- 1) Προληπτική οδοντιατρική.
- 2) Οικογενειακός προγραμματισμός - μέθοδοι αντισύλληψης.
- 3) Καρκίνος μαστού (αυτοεξέταση) - Καρκίνος τραχήλου μήτρας (PAP - TEST).
- 4) Υγιεινή γεννητικών οργάνων.

Η ομιλία θα πραγματοποιηθεί τις απογευματινές ώρες. Επίσης από το Κέντρο Υγείας (Κ.Υ.) μας γνώρισαν ότι το ΤΕΣΤ

- Παπανικολάου γίνεται καθημερινά στο Κ.Υ. Γόννων.

Επίσης από το Γενάρη έχουν αρχίσει μαθήματα ανώδυνου τοκετού για τις εγκύους της περιοχής, οι οποίες μπορούν να επικαιροποιήσουν για περισσότερες λεπτομέρειες στα τηλέφωνα του Κ.Υ. (31100 - 31200 - 31500) τις εργάσιμες μέρες και ώρες.

Ήρθε η ώρα για σημαντικές αποφάσεις

= Συνέχεια από την 1η σελίδα =
μπροστά.

★ α) Έτσι λοιπόν η Κοινότητα πρέπει να ενδιαφερθεί άμεσα για την επίλυση του προβλήματος του δρόμου. (για το δρόμο γράφουμε σε άλλη στήλη).

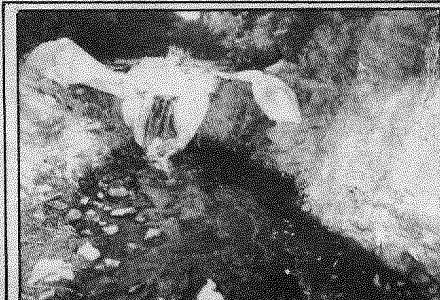
★ β) Να εξασφαλίσουμε περισσότερο πόσιμο νερό, πράγμα που πιστεύουμε να γίνει φέτος, αφού είναι σχεδόν σίγουρο ότι το θέμα του νερού (μεταφορά νερού από Χούχλια) θα μπει στο πρόγραμμα της Νομαρχίας για το 1989.

★ γ) Να προχωρήσει η Κοινότητα στο πέραςμα των υδρομετρητών (ρολόγια), διότι αν δεν θρέξει και φέτος το πρόβλημα του νερού θα είναι τεράστιο.

★ δ) Κοινότητα και γεωργικός συνεταιρισμός να ενδιαφερθούν, ούτως ώστε να θρεθεί νερό για το πότισμα των χωραφιών.

Το θέμα του ποτίσματος είναι μεγάλο. Βέβαια πολύ νερό δεν υπάρχει, αλλά η αδιαφορία μας και η τεμπελιά μας έφτασαν στα άκρα.

Κάνουμε τόσες γεωτρήσεις για νερό, και ενώ δεν δρέθηκε τίποτε συνεχίζουμε να αδιαφορούμε. Και η αδιαφορία μας είναι εγκληματική. Νερό υπάρχει και μεις κλείνουμε τα μάτια μας. Και βέβαια υπάρχει νερό. Και αυτό βρίσκεται στο στόμιο της γαλαρίας προς την πλευρά του χωριού. Πήγαμε επί τόπου στη γαλαρία τον περασμένο Αύγουστο, όταν η ξηρασία

Αυτό το νερό είχε η γαλαρία στη μεγάλη ξηρασία του περασμένου Αυγούστου.
Ο πλούτος φεύγει από αδιαφορία και μόνο

ήταν στο κατακόρυφο. Διαπιστώσαμε ότι είχε άφθονο νερό από πηγές που υπάρχουν κοντά στο στόμιο.

Οι φωτογραφίες που δημοσιεύουμε μιλούν από μόνες τους. Ένα μικρό έργο χρειάζεται και θα ποτιστεί τουλάχιστον η μισή λίμνη.

Αλλά όλα από το Θεό τα περιμένουμε. Εμείς πότε θα κουνήσουμε τα χέρια μας; Ο γεωργικός Συν/

σμός πρέπει να πάρει πρωτοβουλίες και μάλιστα σύντομα.

★ ε) Οι κτηνοτρόφοι και αυτοί ας κάνουν κάτι επί- τέλους και ας πάρουν τις τύχες τους στα χέρια.

Δε το καταλαβαίνουν ότι με εκατό πρόβατα και μάλιστα μέσα στο χωριό είναι ασύμφορα; Πρέπει να το καταλάβουν, ότι η συστηματική εκμετάλλευση θα γίνει έξω από το χωριό και μάλιστα κάπου εκεί στις «Καρυές».

Η Ε.Ο.Κ. και το κράτος δίνουν τις επιδοτήσεις, που μάλιστα είναι μεγάλες, όχι για να μπαίνουν στην Τράπεζα, αλλά να φτιάχνουν σταύλους, να παίρνουν αρμεχτήρια και να εκμεταλλεύονται σωστά τον ιδρώτα τους. Όσο για το γάλα και το τυρί το ξαναγράψαμε και τα ξανάπαμε. Εξάλλου και οι ίδιοι τα γνωρίζουν τα πρόβατα καλύτερα, από τον καθένα μας.

Όλα τα παραπάνω, καίνε το χωριό μας. Γι' αυτό χρειάζονται να παρθούν σημαντικές αποφάσεις και μάλιστα σύντομα. Η αναβολή μόνο ζημιές φέρνει. Βέβαια σ' όλα αυτά ο Μορφωτικός Σύλλογος δεν θα μείνει αδρανής. Θα βοηθήσει και οικονομικά και ηθικά. Οι φορείς που προσνοήσαμε ας ξεκινήσουν και μεις θα είμαστε στο πλευρό τους.

Νέοι της Καλλιπευκής ήρθε η ώρα. Μπορούμε να ζήσουμε στον τόπο μας και μάλιστα καλά. Όμως ας κουνήσουμε τα χέρια μας. Οι προοπτικές υπάρχουν. Λέει μόνο η θέληση.

Τα γράμματά μας

Και τούτη τη φορά η στήλη μας φιλοξενεί πολλά γράμματα. Όλα μας έρχονται από το εξωτερικό κι αυτό αποδεικνύει την απήχηση που έχει η εφημερίδα μας στους Καλλιπευκίτες και ιδιαίτερα στους ξενιτεμένους απ' αυτούς.

Και βέβαια σαν παρένθεση επιτρέψτε μας να σας πούμε, ότι η «ΝΡΑΙΑ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ» διαβάζεται σήμερα από 2.500 άτομα. Δηλαδή διαβάζεται περισσότερο απ' ότι μερικές ημερήσιες πολιτικές εφημερίδες της Ελλάδας. Αν αυτό δεν είναι επιτυχία τότε τι είναι!

Όμως ας έρθουμε στα γράμματά μας και ας αρχίσουμε με το γράμμα που μας στέλνει ο Γιάννης Μανωλούλης από την Αμερική. Γράφει λοιπόν:

«Αγαπητοί πατριώτες, φίλοι και συγγενείς με μεγάλη χαρά έρχομαι με όλη μου την οικογένεια να σας πω δυο λέξεις. Χρόνια πολλά για τα Χριστούγεννα και ευτυχία για το νέο έτος που μας ήρθε.

Να βοηθήσει ο μεγαλοδύναμος Θεός όλο τον κόσμο από κάθε κακό και εύχομαι ο σύλλογός μας να προσδεύει και συγχαρητήρια στον πρόεδρο που προσπαθεί πάντα για το καλό του χωριού μας.

Με άπειρη αγάπη ο φίλος σας και πατριώτης Ιωάννης Μανωλούλης.

Σας στέλνω 60 δολάρια για βοήθεια».

Φίλατε Γιάννη δεν πέρασε ούτε ένα φύλλο εφημερίδας, που να μη μας έγραψε κάποιος Μανωλούλης. Η αλήθεια είναι ότι πλέον σας συνηθίσαμε και θα μας κακοφάνει πολύ, αν για κάποιο λόγο δεν πάρουμε από κάποιον από σας γράμμα.

Για τους Μανωλούληδες δεν χρειάζονται λόγια από μας. Δείχνουν τα λόγια τους, αλλά περισσότερο τα έργα τους. Αγαπητέ Γιάννη σε ευχαριστούμε για τις ευχές και τα καλά σου λόγια. Και να πούμε, ότι προσπαθεί δλόκληρο το συμβούλιο για το καλό του χωριού.

Γιάννη δε σου γράφουμε περισσότερα, διότι προ- του δημοσιευτεί το γράμμα σου, μας ξάφνιασε με τον ερχομό σου στην Ελλάδα. Σου ευχόμαστε καλή παραμονή και καλό ταξίδι.

★★★

Το δεύτερο γράμμα μας το στέλνει ο πασίγνωστος Μανώλης Μανωλούλης του Τριαντάφυλλου και το απευθύνει προσωπικά στον Πρόεδρο του Συλλόγου μας.

Ευχαίστε σ' όλους τους Καλλιπευκίτες υγεία για το νέο έτος και εσπεύει μέσα στο γράμμα μερικές φωτογραφίες και γνώμες για το πώς πρέπει να γίνει η πλατεία.

Μας στέλνει επίσης, άλλα πεντακόσια δολάρια.

Αγαπητέ Μανώλη, διαβάσαμε και είδαμε προσε- χτικά όσα μας γράφετε και έστελτε.

Το πρόβλημά μας πρέπει κάπου να πάρει τέλος. Τα σχέδια που μας στέλνετε για την πλατεία, θα τα μελε- τήσουμε προσεχτικά και θα τα δώσουμε και στην Κοινότητα να τα εγκρίνει, διότι αυτή είναι τελικά που

θα μας δώσει το πράσινο φως να προχωρήσουμε στην επιθυμία σου.

Για άλλη μια φορά σ' ευχαριστούμε για το ενδια- φέρον σου και για την οικονομική σου βοήθεια. Σου στέλνουμε τις πιο θερμές μας ευχές. Χαιρέτησε την οικογένειά σου και ιδιαίτερα τη μητέρα σου.

★★★

Το επόμενο γράμμα μας το στέλνει ο Γιάννης Μασούρας του Δήμου από τον Καναδά. Ο αγαπητός Γιάννη, μας γράφει για πρώτη φορά, και η ενέργειά του αυτή τον τιμάει ιδιαίτερα. Ας δούμε όμως τι γρά- φει ο Γιάννης:

«Βανκούβερ 20-1-1989

Αγαπητοί πατριώτες, σας χαιρετώ από το ωραίο Βανκούβερ. Σας ευχαριστώ που μας στέλνετε την εφημερίδα της «ΝΡΑΙΑΣ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗΣ», είναι πολύ ωραίο αυτή η ενημέρωσή μας από το χωριό μας. Εύγε σας. Επίσης έλαβα και το ημερολόγιο και έχω πάρει και τις δυο κασέτες με τη χορευτική εκδήλωση του χωριού. Είναι πολύ καλές και εύγε στα παιδιά και στους λεβέντες χορευτές. Σας στέλνω 50 δολ. για τη συνδρομή μου. Σας στέλνω τα χαιρετί- σματα από μένα και την οικογένειά μου.

Σας χαιρετώ φιλικά ο πατριώτης σας
ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜ. ΜΑΣΟΥΡΑΣ»

Αγαπητέ Γιάννη, σε καλωσορίζουμε στη στήλη μας. Μας δίνεις ιδιαίτερη χαρά, αφού μας γράφεις για πρώτη φορά. Όπως και να το κάνουν αυτή η εφημερίδα αγιάζει την καρδιά κάθε Καλλιπευκίτη.

Ευχαριστούμε για τα καλά σου λόγια και υποσχό-μαστε να είμαστε πάντα στο πλευρό των ξενιτεμέ- νων μας.

Η δική σου αρχή, ας γίνει παράδειγμα και για άλλους, που ακόμα δεν μας έγραψαν. Δώσε πολλά χαιρετίσματα στην οικογένειά σου και σ' όλους τους πατριώτες.

Πιστεύουμε ότι στο μέλλον θα έχουμε συχνότερη αλληλογραφία και με σένα. Γειά σου από την πατρίδα κι ευχαριστούμε για τα δολάρια.

★★★

Το τελευταίο γράμμα μας έρχεται και αυτό από τον Καναδά και μας το στέλνει η Παρασκευή Στογια- νόφσκι - Παπαδόνα. Και να τι γράφει η αγαπητή Βούλα:

«Windzor 24-1-1989

Προς το Μορφωτικό Σύλλογο Καλλιπευκής. Θέλω να εκφράσω τα θερμά μου συγχαρητήρια, για την πρόοδο και την εξέλιξη του χωριού.

Για το ήλιο που δείχνεται και την εντατικότητα για ένα καλύτερο αύριο για την καινούρια γενιά.

Θαύμασα τη νεολαία, με τους υπέροχους χορούς, με το χαμόγελο και τη ζωντάνια τους.

Την εκκλησία, την πλατεία, τη θρυσούλα, τα υπέ- ροχα τοπία του χωριού.

Και σε μια γωνιά το πατρικό μου σπίτι. Όλα αυτά με έχουν συγκινήσει αφάνταστα. Είμαι και εγώ μια ξενι- τεμένη που τρώει τινά έχω νοσταλγίες την Πατρί- δα, και ιδιαίτερα το χωριό μου.

Και ένιωσα τη μεγαλύτερη συγκίνηση που τα είδα, ύστερα από τόσα χρόνια, θα απορείτε ασφαλώς. Αγόρασα από τον κ. Χρίστο Πατούλια τις βιντεοκασ- σέτες και είμαι πολύ χαρούμενη γι' αυτό. Για τον κόπο του ασφαλώς τον έστειλα και 50 δολ. αλλά αξί- ζει ο κόπος.

Σε εσάς στέλνω 20 δολ. για τη συνδρομή μου. Και πάλι τα θερμά μου συγχαρητήρια και σας ευχαριστώ. Μετά τιμής η συμπατριώτισσά σας

ΒΟΥΛΑ»

Υ.Γ.: Εάν δείτε τον αδελφό μου Κώστα Παπαδόνα δώστε τον πολλούς χαιρετισμούς».

Αγαπητή Βούλα, είσαι κι εσύ από εκείνους που μας γράφουν πρώτη φορά. Αν και δεν σε πολυγνωρί- ζουμε εμείς οι νεότεροι, παρ' όλα αυτά σε νιώθουμε δικό μας άνθρωπο και είναι σα να σε γνωρίζουμε από χρόνια.

Ο Σύλλογος και ιδιαίτερα η εφημερίδα μας έγιναν η γέφυρα για να ενώσουμε εμάς τους νεότερους με εσάς τους παλιότερους. Το γράψαμε και θα το γρά- φουμε πάντα, ότι η χώρα μας είναι μεγάλη, όταν φιλοξενοούμε γράμματα για πρώτη φορά από σας τους ξενιτεμένους. Δε γνωρίζουμε πόσα χρόνια έχεις να έρθεις στην Ελλάδα. Από τα γραφόμενά σου φαίνεται να έχεις πολλά. Σ' ευχαριστούμε για τα καλά σου λόγια. Η νοσταλγία για τον τόπο σου πιστεύουμε να σε φέρει γρήγορα κοντά μας. Ευχαρι- στούμε και για τα δολάρια. Όσο για τον αδερφό σου τον Κώστα μην ανησυχείς. Του είπαμε τα χαιρετί- σματα και σε πληροφορούμε ότι είναι όλοι οικογε- νειακώς πολύ καλά.

Και ευχαριστώντας εσένα, πρέπει να ευχαριστή- σουμε και το συμπατριώτη μας Χρίστο Πατούλια που καλά να είναι, κάνει οπουδήποτε δουλειά εκεί που θρί- σκεται για λογαριασμό του Συλλόγου.

Τέλος αγαπητή Βούλα πιστεύουμε να μας ξανα- γράψεις και σου ευχόμαστε καλή επάνοδο στην πατρίδα.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Πληροφορούμε τον Κλεάνθη Μανωλούλη, ότι στην εκκλησία δόθηκαν για λογαριασμό του Κίμωνα και της αδερ- φής του Σταυρούλας 100 δολάρια και όχι 150 όπως είχαμε γράψει. Ζητούμε συγ- γνώμη για το λάθος.

Χαρείστε και αγοράστε Βιβλία

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΝΕΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑ

Πέρασαν σχεδόν εννιά χρόνια από το 1981, που χειροτονήθηκε Ιερέας στο χωριό μας ο Παπαστέργιος Τσιρκικός. Αξίζει νομίζουμε να αφιερώσουμε λίγες γραμμές για την πορεία της εκκλησίας μας μέσα σ' αυτά τα χρόνια, που νομίζουμε είναι χρόνια δημιουργίας και προσφοράς από ανθρώπους δικούς μας.

Το 1981 λοιπόν χειροτονήθηκε Ιερέας στο χωριό μας ο συμπατριώτης μας Αστέριος Τσιρκικός.

Η χειροτονία έγινε στο ίδιο το χωριό του Ιερέα, πράγμα που συμβαίνει σπάνια για άλλους Ιερείς, για τους οποίους φωνάζουμε «άγιος», χωρίς να γνωρίζουμε καν το ποιόν αυτών των ανθρώπων.

Αυτή τη χειροτονία τη δεχτήκαμε όλοι με ανακούφιση, αφού μετά τη φυγή του Παπα-Ηλία, είδαμε και πάθαμε να στεριώσουμε παπά. Και είναι αλήθεια ότι ο παπα-Στέργιος αποδείχτηκε ικανός και αγαπητός από το χωριό. Πράγμα που πιστεύουμε να συνεχιστεί, αφού βέβαια επικρατούν πάντα οι καλές σχέσεις, όπως συμβαίνει μέχρι τώρα.

Ας δούμε όμως, τι έργα έγιναν μέσα σ' αυτά τα χρόνια που έχουμε δικό μας Ιερέα.

Το 1981 τελειώσαν οι εργασίες στην Πατωμένη. Η εκεί εκκλησία τελειοποιήθηκε με χρήματα της εκκλησίας, του Συλλόγου και των αφών Γεωργίου Κατσιούλα Νικολάου και Ιωάννη. Επίσης έγιναν πολλές προσφορές για τις εικόνες από πολλούς Καλλιπευκίτες. Το 1983 έγινε νέα σκεπή στην εκκλησία των Αγίων Θεοδώρων. Πέραστηκαν νέα κεραμίδια και το έργο τότε стоίχισε 450.000 δραχ.

Το 1984 κατασκευάστηκαν διάδρομοι από τσιμέντο στο νεκροταφείο της Αγίας Παρασκευής, και κόστισαν 132.000 δραχ.

Το 1985 πραγματοποιήθηκε η περίφραξη των Αγίων Αποστόλων με δαπάνη 142.000 δραχ.

Το 1986 επισκευάστηκε ο αυλόγυρος του νεκροταφείου (ντουβάρη) και το έργο стоίχισε 223.000 δραχ.

Το 1987 η εκκλησία περνάει σίτα στο νεκροταφείο της Αγίας Παρασκευής και τα χρήματα που ξεροδύνονται ανέρχονται στις 117.000 δραχ.

Επίσης το 1987 αγοράζονται καινούρια στασίδια και παγκάρι για τους Αγίους Θεοδώρους και τα οποία стоίχίζουν 460.000 δραχ.

Το 1987 πάλι, γίνεται ίσως το σπουδαιότερο όσο και καλύτερο έργο. Ο ναός των Αγίων Θεοδώρων γίνεται με αρμολιά και το έργο κόστισε 750.000 δραχ.

Επίσης αγοράστηκαν 5 αναλόγια για τα εξωκλήσια και κόστισαν 96.000 δραχ.

Το 1988 η εκκλησία μας στρώνεται με διαδρόμους και αποφεύγουμε το κρύο του χειμώνα. Οι διάδρομοι έκαναν 104.000 δραχ.

Τέλος μέχρι το Πάσχα θα είναι έτοιμο το νέο τέμπλο των Αγίων Θεοδώρων και το οποίο θα κοστίζει 1.100.000 δραχ. και πάνω.

Όπως βλέπουμε μέσα σε εννιά σχεδόν χρόνια, η εκκλησία μας με επικεφαλής τον Παπα-Στέργιο πραγματοποιήσε πολλά αξιόλογα έργα. Τόσα όσα δεν έγιναν στα προηγούμενα 50 χρόνια. Μέσα σ' αυτά τα χρόνια οι δαπάνες έφτασαν και ξεπέρασαν τα 3.574.000 δραχ. Ποσό ρεκόρ για τα χρονικά της Καλλιπευκής. Και αν σ' αυτά τα χρόνια είχαμε ξένο παπά, ίσως να μην είχε γίνει και τίποτε.

Και βέβαια τα καλά λόγια δεν ανήκουν μόνο στον Παπα-στέργιο. Ανήκουν και στους Ζαφείρη Χρίστο (Γαζέτας), Κατσιούλα Στέργιο, Κοκότη Νικόλαο, Κανάκη Πατούλια, Παπαγιαννούλη Θωμά, Παπαδημητρίου Γεώργιο, Δουλαπτή Ιωάννη, Παπαϊωάννου Απόστολο (Γκουντέ-

λα), Μιχαντά Γιώργο Κων/νου και στο Ντούρο Κων/νο που πέρασαν ή είναι τώρα στην επιτροπή και βοηθήσαν πάρα πολύ για να γίνουν όλα αυτά.

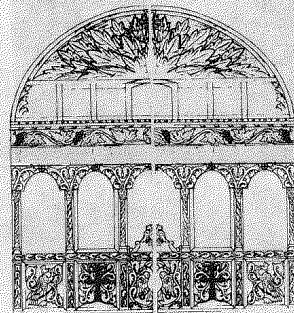
Και ούτε πρέπει να ξεχάσουμε και την προσφορά των διαφόρων γυναικών που πάνε συχνά και βοηθούν στην καθαριότητα της εκκλησίας, καθώς επίσης και την προσφορά των ψαλτάδων.

Όπως βλέπουμε για να γίνουν όλα αυτά χρειάζεται και καλός οικονομικός έλεγχος. Κι απ' ότι φαίνεται τα εκκλησιαστικά μας συμβούλια σ' αυτά τα χρόνια, έκαναν σωστά τη δουλειά τους. Τουλάχιστον τα λεφτά που δίνουμε σήμερα, φαίνονται πού πηγαίνουν. Παλιότερα ίσως να μην ξέραμε κι αυτό ήταν σε θάρος μας. Η διαφάνεια λοιπόν κι η δουλειά σήμερα φαίνονται. Γι' αυτό και η εμπιστοσύνη μας προς τα εκκλησιαστικά συμβούλια είναι μεγάλη.

Μετά απ' όλα αυτά, έχουμε χρέος να στηρίξουμε και τον παπά μας και τους επιτρόπους. Αυτοί οι άνθρωποι δουλεύουν για το χωριό και τους αξίζουν τα συγχαρητήρια.

Εμείς ας αντιστρέψουμε την παροιμία που λέει, ότι κανένας δεν αγιάζει στον τόπο του. Ας αντιστρέψουμε την παροιμία, διότι εμείς προσωπικά δεν ξεχνούμε την Ανάσταση του 1980, όταν με το ζόρι κρατήσαμε τον παπα-Τρύφωνα για να μη φύγει και δεν κάναμε Πάσχα. Η παροιμία «παπούτσι από τον τόπο σου κι ας είναι μπαλωμένο» σε μας ταιριάζει πάρα πολύ. Εξάλλου έτσι είναι.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Με τους προηγούμενους Ιερείς πέρασαν και πάλι σωστές επιτροπές και τους αξίζουν κι εκείνους τα συγχαρητήρια.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΤΕΜΠΛΟ

Πατούλιας Χρίστος		δολ. Καναδά 50
Παλιάνας Χρίστος		δολ. Καναδά 50
Μαντάς Κων/νος Αστερίου		δολ. Καναδά 50
Πανδρεμένος Ανδρέας		δολ. Καναδά 20
Κυλινδρής Αστ. Ιωάννου στη μνήμη της μητέρας του Παρασκευής		δολ. 5.000
Μαντάς Αστερίου - Ντάπος - Κατερίνη		5.000
Παπαδημητρίου - Δουμακή Βαγγελή		5.000
Μαντάς Αστερίου - Τσιμπήρης - Αυστραλία		10.000
Σαλαμπάσης Νίκος Θεοχ. στη μνήμη του πατέρα του και του αδελφού του Χρίστου		δολ. Καναδά 100
Καστόρης Γεώργιος Αναστασίου στη μνήμη του πατρός του		3.000
Καραμπάτης Βασίλειος στη μνήμη των γονέων του		5.000
Μιχαντάς Γεώργιος του Κων/νου στη μνήμη του αδελφού του Ζήση		3.000
Μανωλούλης Ιωάννης και Βασιλική του Θωμά από Καναδά		12.000

Διαβαίνουνται οι δρόμοι

Σας κάνουμε επίσης γνωστό ότι οι δρόμοι Καλλιπευκής - Καρούς, Καλλιπευκής - Πλαταμώνα και Καλλιπευκής - Πυργετού, που είχαν κλείσει από τα χρόνια, ανόισαν και διαβαίνονται κανονικά από ανθρώπους και αυτοκίνητα.

Μην παίρνετε άλλα φάρμακα εκτός από αυτά που σας έδωσε ο γιατρός σας

Εγώ, έτσι, το βλέπω

Συνέχεια από την 1η σελίδα

όλοι θέατρο παίζουμε σήμερα σε ρόλους άχαρους και άγνων-
στους.

Είπα ότι θέλω αυτή η στήλη να συνεχιστεί. Θέλω να υπάρχει διάλογος. Να ακουστούν και άλλες γνώμες και κριτικές. Αυτό όμως θα εξαρτηθεί από σας. Αν θέλετε λοιπόν να ζήσετε αυτή η στήλη γράψτε. Πέστε τη γνώμη σας για καθημερινά θέματα.

Σας κοιράζω όμως γι' αυτό και μπαίνω στο πρώτο θέμα μας. Είναι αλήθεια, ότι όταν θέλουμε να κάνουμε κάποια επίσκεψη σε συγγενικό ή φιλικό μας σπίτι, προβληματιζόμαστε για το πώς θα πάμε. Και σκεφτόμαστε τι ΔΩΡΟ να πάρουμε για να μην πάμε με άδεια τα χέρια. Σκεφτόμαστε τι δώρο να πάμε για να μη μας κοροϊδεύουν... Να μη μας πούνε άχαρι-
στους ή ακοινώνητους.

Κι έτσι μ' αυτές τις σκέψεις, προτού μπούμε για την επίσκεψη περνάμε από κάποιο ζαχαροπλαστείο, ή περίπτερο, ή ανθοπωλείο να πάρουμε κάτι. Διότι έτσι νομίζουμε ότι θα συμπληρωθεί... η επίσκεψή μας. Κι έτσι φεύγουν τα χιλιάρικα και το αποτέλεσμα τίποτα.

Και τώρα κάνω μερικές ερωτήσεις, φίλοι αναγνώστες. **Άραγε τι χρειάζονται τα γλυκά όταν τα πάμε σε κάποιον που γιορτάζει, αφού η καμένη η γυναίκα έχει πεθάνει για να ετοιμάσει γλυκά για να μας υποδεχτεί και να μας ευχαριστήσει;**

Τι χρειάζονται άραγε τα ποτά, αφού ο νοικοκύρης έχει εξασφαλίσει πολλά απ' αυτά, για να μας χορτάσει...!

Είναι απαραίτητες οι γλάστρες (αυτές με τις ενέσεις), αφού θέλουν ζεστό και δωμάτιο ξεχωριστό!

Εμείς όμως κουβαλάμε και τελειωμό δεν έχουμε.

Όμως έρχεται και η σειρά μας να μας επισκεφτούν. Και όσοι έρχονται πάλι τα ίδια. Γλυκά, λουλούδια, γαριδάκια, μπλουζές, γλάστρες, ποτά κλπ.

Μα εφ' όσον πήγαμε δώρα... να μη μας το ξεχρεώσουν οι άνθρωποι; Τι διάολο ακοινώνητοι είναι;

Και ενώ συμβαίνουν όλα αυτά, χωρίς να το καταλαβαίνουμε γινόμαστε θύματα του καταναλωτισμού. Μάλιστα συμβαίνουν και τα απρόοπτα. Δεν είναι λίγες οι φορές που μερικοί ξανατυλίζουν τα κονιάκ σε άλλο χαρτί και τα ξαναπάνε για δώρο και μάλιστα στο ίδιο πρόσωπο από το οποίο το δέχτηκαν. Κάποιος βέβαια φίλος μου την πάτησε κάποτε. Διότι ο σφελής ούτε το περιτύλιγμα δεν άλλαξε. Και να πού να δείτε ότι υπήρχε και ευχαριστήρια κάρτα μέσα. Και μάλιστα η κάρτα ξαναπήγε στον ίδιο που είχε κάνει το δώρο.

Για να μη μακρυγορώ, εκτός του ότι είμαστε θύματα του καταναλωτισμού, κάνουμε συνέχεια ανταλλαγές μικροδω-
ρων - χαζοδωρών.

Και άντε τώρα να έχουμε να γιορτάσεις καμιά δεκαριά Γιωργάδες. Θα το σκεφτείς να πας. Και μόνο αυτοί είναι; Γεμάτο από αγίους το ημερολόγιο. Ποιον να προλάβεις! Κι αφού δεν προλαβαίνεις, είτε χρονικά, ιδιαίτερα όμως χρηματικά, κόβεις τις επισκέψεις. Κι αφού δεν πας εσύ, δεν έρχεται και ο άλλος. Κι αφού δεν πεί κανένας, κόβονται και οι σχέσεις για να έρθει τέλος η απομόνωση του ατόμου, του φίλου, του συγγενή.

Εδώ φίλοι αναγνώστες, το δίκαιο και το καλό έθιμο υπάρχει ακόμα στο χωριό μας. Ευτυχώς ο καταναλωτισμός δεν μπήκε και στην κοινωνία της Καλλιπευκής. Ίσως επειδή δεν υπάρχουν και μαγαζιά και ευχέρεια χρημάτων. Η αλήθεια είναι ότι οι σχέσεις στην Καλλιπευκή παραμένουν ανθρώπινες και ίσως ιδανικές.

Μετά απ' όλα αυτά κινδυνεύω να χαρακτηριτώ από πολλούς. Καλά βρε φίλε εσύ εναντίον των δώρων; Πίσω από τον κόσμο ζεις; Ίσως να μου έλεγε κανείς.

Προτού όμως με χαρακτηρίσετε ακούστε και τη γνώμη μου. Δεν είμαι εναντίον των δώρων. Δεν τα καταδικάζω. Το δώρο δίνει χαρά και δένει τις φιλίες.

Εγώ φίλοι μου είμαι ενάντια στο κακό δώρο. Αν κάποιον τον συμπαθώ ιδιαίτερα, αν σε κάποιον νιώθω την ανάγκη να τον κάνω ένα δώρο, θα το κάνω. Και θα του πάρω ένα καλό δώρο. Ένα πράγμα που να το χρειάζεται. Όχι λουλούδια και γλυκά. Ένα καλό δώρο, έστω στα πέντε χρόνια, αξίζει πολύ περισσότερο από εκατό άλλα δώρα. Και θα το πάω όταν το θέλω εγώ και όταν τα οικονομικά μου μού βοηθούν.

Βέβαια δεν ξεχνώ και τα παιδιά. Τα δώρα δίνουν ιδιαίτερη χαρά σ' αυτά. Ποτέ δεν ξεχνώ ένα ανιψάκι. Αλλά ούτε το συνηθίζω στα δώρα. Όταν σε βλέπει κάθε μέρα και κοιτάει τα χέρια σου, είναι κακό πράγμα. Τότε μάλλον κακομαθαίνει. Περισσότερα δώρα στα παιδιά, αλλά όχι καθημερινά. Αυτό ας το προσέξουν ιδιαίτερα και οι γονείς.

Τότε που εμείς κατασκευάζαμε μόνοι μας τα παιχνίδια, νομίζω είχαμε περισσότερη χαρά και απόλαυση. Εδώ φίλοι αναγνώστες τελειώνω. Εγώ τα δώρα τα έκοψα. Όποιος έρχεται στο σπίτι μου, δεν θέλω να φέρνει δώρα. Εγώ θέλω να τον ευχαριστήσω. Και μόνο που ήρθε να πούμε δυο κουβέντες, αυτό για μένα είναι το καλύτερο δώρο. Την ανθρωπιά σου θέλω φίλε μου και την καλή καρδιά.

Και όταν γιορτάζω, ετοιμάζομαι για να ευχαριστήσω τους επισκέπτες. Εγώ θα δώσω το μεζέ και το κρασί. Εσύ μου κάνεις την τιμή. Και η τιμή που μου κάνεις είναι ο μεγαλύτερο δώρο.

Φίλοι αναγνώστες το πρώτο θέμα που σχολίασα είναι τα δώρα. Εγώ έτσι το βλέπω. Εσείς τι λέτε; Αν διαφωνείτε ή θέλετε να γράψετε για κάτι άλλο, στείλτε τα γράμματά σας. Νομίζω αξίζει τον κόπο.

Γράψτε: Για τη στήλη «ΕΓΩ ΕΤΣΙ ΤΟ ΒΛΕΠΩ».

«Ο ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΣ»

TRICOTSIL

Βιοτεχνία πλεκτών και μπλουτζίν

Διονύσιος Α. Τσιλιμένης

Βιοτεχνία: Καζαντζή 45, Νεάπολη

Κατάστημα: Καλλιάρχου 14

ΛΑΡΙΣΑ

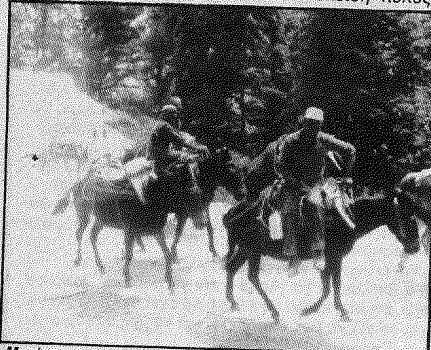
Όσοι θέλετε να επικοινωνήσετε με το Σύλλογο, γράψτε: ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΚΑΛΙΠΕΥΚΗΣ ΚΑΛΙΠΕΥΚΗ - 400 04 ΛΑΡΙΣΑ

32 χρόνια υλοτομίας

Πέρασαν 32 ολόκληρα χρόνια από τότε που άρχισε η εκμετάλλευση του δημόσιου δάσους Καλλιπεύκης.

Σ' αυτά τα χρόνια η υλοτομία μπαίνει για τα καλά στη ζωή των Καλλιπευκιωτών, οι οποίοι έδωσαν πάντα και δύναμη, ιδρώτα και νεκρούς για να θγάλουν το μεροκάματο του τρόμου.

Επειδή λοιπόν, η υλοτομία έπαιξε σπουδαίο ρόλο στη ζωή των Καλλιπευκιωτών και επειδή πολύς

Μετά την κουραστική δουλειά: Ο Γιάννης Δουλαπτής, ο Γιάννης Γκαθούτσικος και λίγο φαίνεται ο σχωρεμένος Κώστας Παπαδημητρίου

ιδρώτας και δάκρυ χύθηκαν, γι' αυτό κι εμείς αποφασίσαμε να κάνουμε ένα μικρό αφιέρωμα σ' όλους τους υλοτόμους που ζουν και σ' αυτούς που θυσιάστηκαν για το δάσος.

Ας πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή και ας δούμε τα γεγονότα που διαδραματίστηκαν μέσα σ' αυτά τα 32 χρόνια υλοτομίας.

Το έπος της υλοτομίας στην Καλλιπεύκη αρχίζει στα 1957 όταν οι πρώτοι Καλλιπευκιώτες κάνουν τις πρώτες υλοτομίες σαν μεμονωμένα άτομα με χειροπρίονα (κουριαστές).

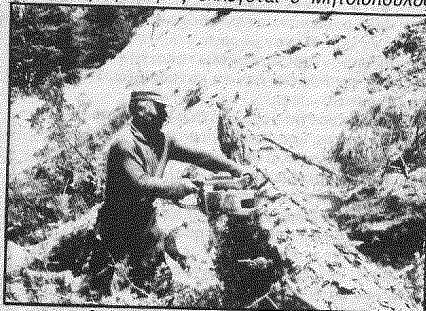
Αυτοί οι πρώτοι που βρέθηκαν στον αγώνα του δάσους ήταν οι Καλούσης Αστέριος, Δημ. Πατούλιας, Μουσουλής Αντώνιος, Αντωνίου Νικ., Ρημαγμός Δημ., ο οποίος εθγαλε και το μάτι του Γκριζίας Ζήσης, Γκριζίας Απόστολος, Γκαζγκάνης Δημ. (ήταν νερούλας), Παπαδόνας Χρ. (Κιτσιούλας), Γκέτσιος Γιώργος, Κανελλιάς Ιω. Αθαν. Καλούσης Δημήτριος και Μαντάς Τριαντ. (Ντάπος).

Αυτοί οι Καλλιπευκιώτες εργάζονται στο δάσος μέχρι το 1962 οπότε εκείνη και μόνο τη χρονιά έρχονται να υλοτομήσουν οι Κρανιώτες, στον Πευκάτο και πάλι με κουριαστές.

Το 1963 υλοτομούν στο δάσος Καλλιπεύκης Καταφιώτες από την Κατερίνη, οπότε και είναι η τελευταία χρονιά που εργάζονται ξένοι στο δάσος μας.

Το 1964 οι Καλλιπευκιώτες μπαίνουν για τα καλά στην υλοτομία και μάλιστα χρησιμοποιούν για πρώτη φορά τα αλυσοπρίονα (μηχανάκια). Έτσι, τότε στα 1964 ιδρύεται για πρώτη φορά ο πρώτος δασικός συνεταιρισμός με την επωνυμία «Εργασία».

Πρώτος πρόεδρος εκλέγεται ο Μητσιόπουλος

Ο δευτεράνος Γιάννης Γκαθούτσικος, κόβει τον κορμό του πεύκου

Ιωάννης (Μητσέλας) και με συνεταιριστές τους Καλούσης Αστ., Σαλαμπάση Γεώργιο, Αντωνίου Νίκο, Γκέτσιο Γεώργιο, Μανίκα Κων/νο, Τσικριά Αστέριο, Μασούρα Νικόλαο, Καστώρη Γεώργιο (Πλεύρας), Σιώκο Κων/νο (Κατσαούνη), Ζαφείρη Ιωάννη, Μητσόπουλο Ιωάννη, Τσιούγκο Παναγιώτη, Παπαϊωάννου Ιωάννη, Κανάκη Πατούλια, Ρημαγμό Κων/νο, Γκαντάκη Θωμά και Μητσόπουλο Κων/νο.

Στο μεταξύ από το 1957 μέχρι το 1964 τα ξύλα τα παίρνουν οι έμποροι Λαλιώτης, Μπλατσούκας Γεώργιος και οι αφοί Σαμαρά από την Κατερίνη.

Κι ενώ ιδρύεται ο πρώτος συνεταιρισμός υλοτόμων με τα ονόματα που προαναφέραμε, μία ανεξάρτητη ομάδα υλοτόμων από τους Ντάσιο Γεώργιο, Κυλινδρή Αστέριο, Καλούση Τριαντάφυλλο, Δούκα Γιάννη και Γκαντάκη Αστέριο, δρα αυτόνομα, διότι ο συνεταιρισμός δεν τους δέχεται στη δύναμή του.

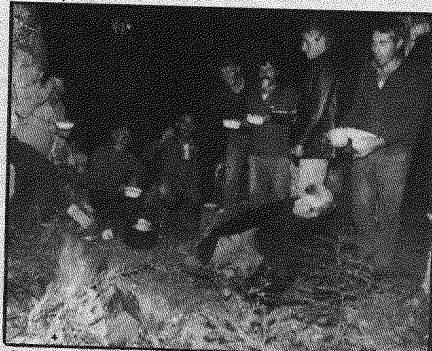
ΔΙΝΕΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ Ο ΠΑΠΑ-ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΤΣΙΚΡΙΚΑΣ

Φτάνουμε έτσι στα 1966 οπότε ιδρύεται και δεύτερος συνεταιρισμός υλοτόμων με την ονομασία «Πρόσδος».

Πρόεδρος στο νέο συνεταιρισμό είναι ο Ρούλης Καλούσης και τον ακολουθούν οι: Δεμερτζής Ζαφείρης, Ντόντος Ευάγγ., Σαλαμπάσης Ιω. Ευάγγ., Μιχαντάς Κανάκης, Ρημαγμός Ιω. Κων., Γκαντάκης Ιωάννης, Καραδούκας Δημ., Γκέτσιος Δημ., Λιόθας Δημ., Τσιπλές Κων/νος, Αφοί Μαντά (Γεώργιος, Δημήτριος, Αστέριος), Γκουντουβάς Ιω., Μούργκας Δημ., Τσιούγκος Χρήστος, Παπαστεργίου Ιω., Καρατόλιος Ιω., Παπαϊωάννου Αστέριος (Παπατόλιος), Μιχαντάς Αντρ., Καρπούζας Ανδρέας, Κούσιος Δημ., Κατσιούλας Αστέριος, Κυλινδρής Ιω., Μανωλούλης Γεώργιος, Ρημαγμός Δημ., Ρημαγμός Μανώλης, (βρίσκεται στην Αυστραλία), Μούργκας Χρήστος, Παπαδημητρίου Κων/νος, Γκαθούτσικος Ιωάννης, Δούκας Κων/νος Αστ. και Μιχαντάς Γεώργιος Κων/νος.

Βέβαια οι εγγραφές στο νέο Συνεταιρισμό δεν έγιναν όλες το 1966, αλλά σταδιακά στα έτη 1966, 67 και 1968.

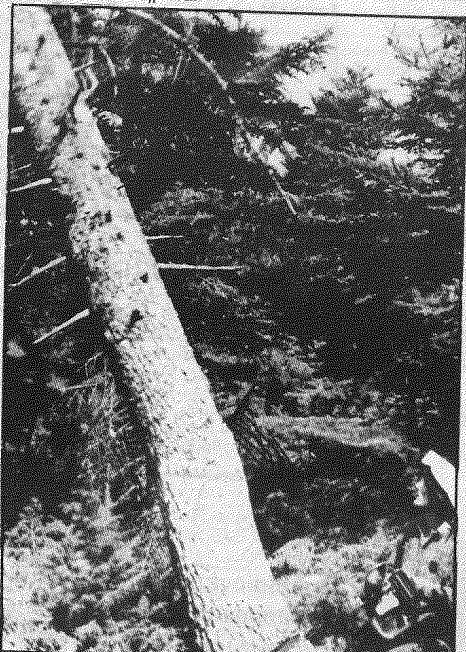
Κι ενώ φτάνουμε στα 1968, ακολουθεί η ένωση των δύο συνεταιρισμών με πρόεδρο τον Καλούση Ρούλη.

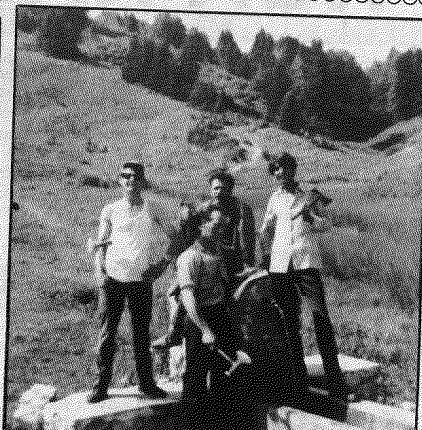
Το θράδυ όλοι ξεχνούσαν την κούραση δίπλα στη φωτιά. Άλλο ένα θράδυ το δείπνο είναι η φασολάδα. Από αριστερά: Μιχαντάς Γ., Γκαθούτσικος Ιω., Παπαϊωάννου Απ., Δουλαπτής Τρ., Γκαθούτσικος Στέργιος, ο μακαρίτης Στέργιος Παπαδημητρίου, ο Τάκης Γκέτσιος και κάτω ο Δούκας Κων.

Σ' όλα όμως αυτά τα χρόνια οι συνθήκες δουλειάς είναι πολύ δύσκολες. Ιδρώτας πολύς χύνεται, χωρίς όμως και τα μεροκάματα να είναι ικανοποιητικά. Μόλις 60 δραχ. μεροκάματο πέφτει στον καθένα, ενώ οι πλεόν τυχροί έφταναν τις 160 δραχ.

Τα μεροκάματα της πείνας, καθώς και οι αντίθετες συνθήκες δουλειάς, αναγκάζουν πολλούς να αποχωρούν από την υλοτομία είτε για πάντα, είτε για μεγάλα διαστήματα.

Οι ρίψεις είναι ίσως η πιο δύσκολη δουλειά για τους υλοτόμους. Εδώ ο Χαράλαμπος Ντούρος σε μια τέτοια ρίψη

Μετά την προσηύμανση στη θύση στο «Λιβάδι». Από αριστερά Ζαφείρης Παπαδημητρίου, Γιάννης Γκαθούτσικος και Αντώνης Παπαστεργίου. Μπροστά ο Αστέριος Τσικρικάς. Όλοι κρατούν στα χέρια τις σφραγίδες

Το 1972 οριστικοποιείται η ένωση των δύο συνεταιρισμών και γίνεται ένας με τη ονομασία «Ελεύτερος Δασικός Συνεταιρισμός Η ΠΡΟΟΔΟΣ». Πρόεδρος εκλέγεται ο σημερινός παπάς Αστέριος Τσικρικάς, ενώ η ανωτέρω ονομασία του Συνόμου ισχύει μέχρι σήμερα.

Ο Αστέριος Τσικρικάς που έγινε πρόεδρος του Συνεταιρισμού το 1972 διαδέχτηκε το Ρούλη Καλούση, ο οποίος έφυγε αφού αρρώστησε.

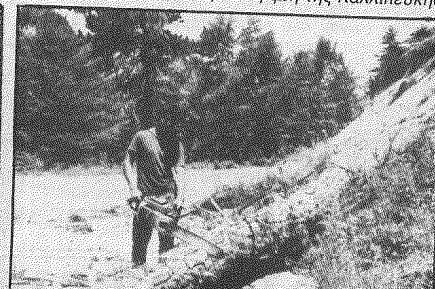
Το 1973 εκλέγεται Πρόεδρος ο Δουλαπτής Απόστολος, ενώ τον διαδέχτηκαν στα επόμενα χρόνια οι Νικόλαος Γκέτσιος, Θωμάς Μητσόπουλος και Απ. Παπαϊωάννου (Γκουντέλας).

Το 1980 Πρόεδρος γίνεται ο Δουλαπτής Ιωάννης, ενώ μπαίνουν στο συνεταιρισμό οι Αφοί Ιωάννου Ζαφείρη Χρήστος και Δημήτριος, ο Τέγος Μούργκας και ο γιος του Γιάννης και λίγο αργότερα ο Θεόδωρος Γκαζγκάνης. Οι παραπάνω, πρώτα με τα ζώα και ύστερα με σύγχρονα μηχανήματα είναι οι μεταποιητές των ξύλων. (Βουβά - κούτσουρα).

Τα χρόνια 1980 - 87 εγγραφονται στο Συνεταιρισμό νέοι υλοτόμοι. Αυτοί είναι οι Δημήτριος Πολυζάς, Τσιπλές Αθανάσιος, Παπαδημητρίου Αστέριος του Πολύζου, Παπαδημητρίου Αστέριος (Γιαννούλας), Δουλαπτής Τριαντάφυλλος, Γκαθούτσικος Αστέριος Γεωργ., Σαλαμπάσης Αστέριος, Παπαδόνας Κων/νος και Υιός, Γκούμας Ζήσης, τα αδέρφια Μούργκα του Χρήστου, Γιάννης, Αστέριος, Αλέκος και ο Βενιαμίν Αθανάσιος και ο Ντούρος Χαράλαμπος.

ΤΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ

Στα τριάντα δύο χρόνια υλοτομίας πολλά πράγματα συνέβησαν. Εκτός του ότι χύθηκε ιδρώτας πολλός και πολλοί αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν την υλοτομία, είχαμε και πάρα πολλά δυσάρεστα γεγονότα, που σημάδεψαν τη ζωή της Καλλιπεύκης

Ο πιο μικρός υλοτόμος σήμερα είναι ο Αθ. Μούργκας του Χρήστου μόλις 18 χρόνων

και ιδιαίτερα των υλοτόμων.

Δεν έλειψαν λοιπόν τα ατυχήματα, στα οποία πολλοί υλοτόμοι έπαθαν σωματικές θλάβες ή έχασαν τη ζωή τους. Ατυχήματα σημάδια που οφειλόνταν όχι μόνο στις δυσκολίες της δουλειάς, αλλά και της απροσεξίας. Και επειδή πρέπει να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους, εδώ πρέπει να τονίσουμε ότι η απροσεξία και η αμέλεια σε μερικές περιπτώσεις από μέρους των υλοτόμων ήταν εγκληματική, αφού ούτε κράνη έβαζαν, ούτε την προδεδειγμένη στολή.

Έτσι μέσα στις τόσες αντίθετες συνθήκες συνέβησαν τα παρακάτω θλιβερά γεγονότα, είτε περπατώνταν στην απροσεξία είτε στις μεγάλες δυσκολίες της δουλειάς (έδαφος, αέρας, διάφοροι αστάθμητοι παράγοντες).

Μόλις στα 1964 έχουμε τα πρώτα ατυχήματα. Ο Γεώργιος Γκέτσιος κόβει ελαφρά το πόδι του στη Συνέχεια στην 5η σελίδα

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΖΗΣΗΣ ΚΑΤΣΙΟΥΛΑΣ

Συνέχεια από την 4η σελίδα

θέση «Καρπολογάδες», πάνω από την Αγία Τριάδα. Ο Κανάκης Πατούλιας χτυπιέται από οξυά η οποία του σπάει δυο δόντια.

Το Μάρτη του 1965 χτυπάει στο πόδι ο Κώστας Μανίκας. Τον φέρνουν στον ώμο για το χωριό ο Αστέριος Τσικρικάς και Γεώργιος Γκέτσιος.

Το 1969 σπάει το πόδι του ο Γιάννης Σαλαμπάσης του Βαγγέλη στη θέση «Λιβάδι».

Την ίδια χρονιά, δηλ. το 1969 ο Παναγιώτης Τσιούγκος κόβει το πόδι του στα «Νοσοκομεία».

Ο Ιωάννης Ζαφείρης (Πάππος) χτυπάει στο πόδι του και τον γλιτώνει από χειρότερα ο Παπαστέργιος Τσικρικάς στα 1970.

Το 1972 ένα άλλο σοβαρό δυστύχημα συμβαίνει στην οικογένεια των υλοτόμων. Ο Νίκος Αντωνίου θγάζει το μάτι του στη «Γούρνα Κουτσιάρη» στα μαντέμια.

Ο Παναγιώτης Τσιούγκος σηματοδοτείται για δεύτερη φορά. Το 1976 χτυπάει στο κεφάλι και αποχωρεί από την υλοτομία, όπως και ο Νίκος Αντωνίου που προαναφέραμε.

Τον ίδιο χρόνο το 1976 πλακώνει η οξυά το Νίκο Γκέτσο στο «Λιβάδι» οπότε και αυτός αποχωρεί από την υλοτομία.

Το τελευταίο ατύχημα έγινε το 1987 οπότε ο Στέργιος Παπαδημητρίου (της Τσιθούλας) σπάει το πόδι του και αποχωρεί κι αυτός.

Επίσης μερικοί άλλοι που αρρώστησαν και θγήκαν στη σύνταξη πρόωρα είναι ο Ρούλης Καλούσης, ο Ιω. Ζαφείρης, ο Μητσόπουλος Ιω., ο Κανάκης Μιχαλάς, Δημ. Μαντάς, ο Κων/νος Ρημαγμός, ο Μανίκας Κων/νος, ο Τσιούγκος Χρίστος (Πούλιου) και ο Δουλαπτής Ιωάννης. Κανονικά μέχρι στιγμής πήρε σύνταξη μόνο ο Ζαφείρης Δεμετρίης.

Τέλος ερχόμαστε στα τρία μεγάλα γεγονότα που σημάδεψαν για καλά την οικογένεια των υλοτόμων.

Τα χρόνια 1982, 1985 και 1987 σημάδεψαν για τα καλά την τραγική οικογένεια των υλοτόμων, αλλά και ολόκληρη την Καλλιπευκτική κοινωνία.

Το 1982 λοιπόν, πεθαίνει από καρκίνο ο συμπαθής υλοτόμος και άνθρωπος Χρίστος Μούργκας. Βέβαια

Μια ομάδα από τους σημερινούς εργάτες του δάσους. Όρθιοι από αριστερά: Μούργκας Ιω. του Χρίστου, Παπαϊωάννου Αποστόλης, Αστέριος Γκαθούτσικος, Γκούμας Ζήσης και Τριαντ. Δουλαπτής. Καθιστοί: Γκαθούτσικος Γιάννης, πίσω ο νεαρός Μούργκας Αθ., ξαπλωμένος ο Γιώργος Μιχαλάς, Άλεκος Μούργκας και Δούκας Κώστας

αρρώστησε, αλλά εμείς πιστεύουμε, ότι ο θάνατός του είχε σχέση και με τη βαριά δουλειά που έκανε.

Από την ίδια αιτία το 1985 πεθαίνει το άλλο άξιο παληκάρι των υλοτόμων ο Κώστας Παπαδημητρίου (Καλαμητρώνης). Τα δύο αυτά γεγονότα σηματοδοτούν για τα καλά τους υλοτόμους, που χωρίς να το θέλουν αποχωρίζονται δύο αξία παληκάρια και αληθινούς ανθρώπους.

Το τρίτο πλήγμα και σίγουρα το πιο βαρύ, που συγκλόνισε τους πάντες και τα πάντα ήταν ο άδικος χαμός του Στέργιου Παπαδημητρίου (Καλαμητρώνη) που σκοτώθηκε στις 24 Ιουνίου 1987 στον Αη-Γιάννη, 20 μόλις μήνες μετά το θάνατο του αδερφού του Κώστα.

Ήταν το τελευταίο και φαρμακερό χτύπημα που θα μείνει αξεχάστο στην Καλλιπευκτική κοινωνία, στην οικογένεια των υλοτόμων και ιδιαίτερα στην οικογένειά του.

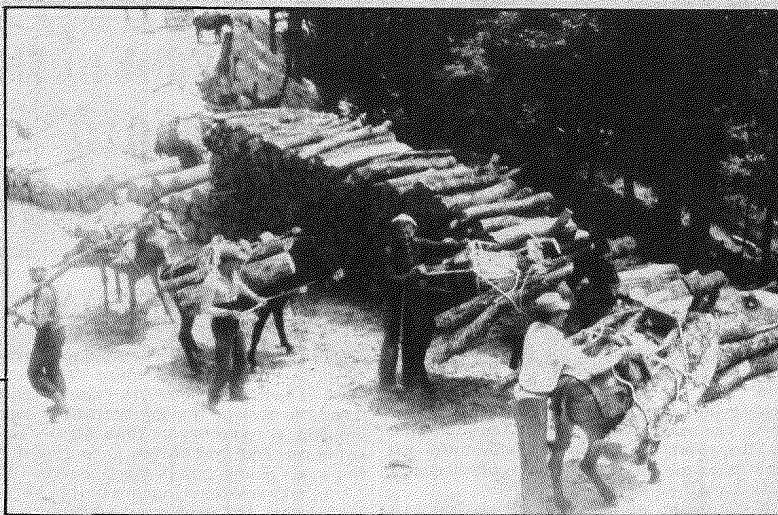
Η ζωή όμως συνεχίζεται. Υλοτόμοι υπάρχουν ακόμα. Και το μόνο που τους ευχόμαστε είναι να μην τους ξανασυμβεί άλλο θλιβερό γεγονός.

Μερικές άλλες πληροφορίες, για να ξεφύγουμε από τα θλιβερά, είναι ότι το 1981 εγκαταλείπει την υλοτομία ο Τσικρικάς Αστέριος για να γίνει παπάς.

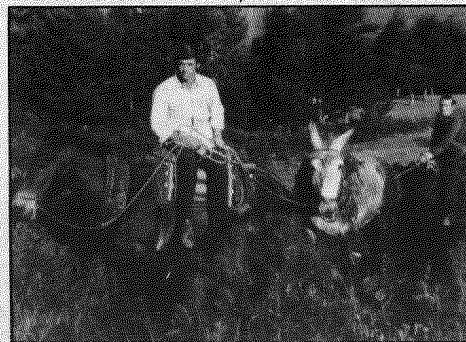
Φεύγοντας αφήνει και την προεδρία του Συνεταιρισμού οπότε ανέλαβαν διαδοχικά μέχρι σήμερα ο Παπαϊωάννου Απόστολος, Γκαντάκης Ιω., Δούκας Κων/νος Αστ., Παπαδόνας Κων/νος Ιω. και ο Σαλαμπάσης Αστέριος, ο οποίος είναι και ο σημερινός Πρόεδρος.

ΟΙ ΜΕΤΑΤΟΠΙΣΤΕΣ

Οι μετατοπιστές είναι μια άλλη κατηγορία δασερ-

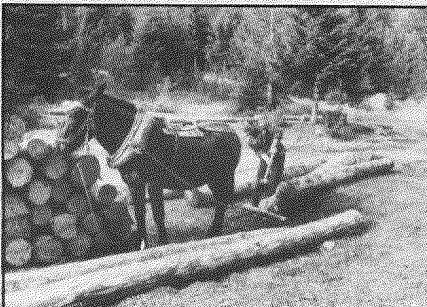
Η μεταφορά των ξύλων γίνεται με τα ζώα στις Ντάνες. Εδώ από αριστερά: Δούκας Κων/νος, Γκαντάκης Θωμάς, Δουλαπτής Τριαντ. και Σαλαμπάσης Αστέριος. Εδώ στη Δουριανή

Ο Γιάννης Μούργκας και ο Χρίστος Ζαφείρης στο δρόμο για το μεροκάματο, όταν στα 1970 ήταν συνέταιροι

γατών, που συμπληρώνει τη δουλειά των υλοτόμων. Και αυτών η εργασία εξίσου δύσκολη και επικίνδυνη. Στις υποχρεώσεις τους ανήκει η μετατόπιση των ξύλων (καυσοξύλων) από τον τόπο κοπής στο δρόμο, εργασία που τελευταία κάνουν μόνο υλοτόμοι. Η κύρια δουλειά τους είναι να μεταφέρουν τους μεγάλους κορμούς (θουβά ή κούτσουρα) από τον τόπο κοπής στο δρόμο, απ' όπου είναι πιο εύκολο να φορτωθούν στα αυτοκίνητα.

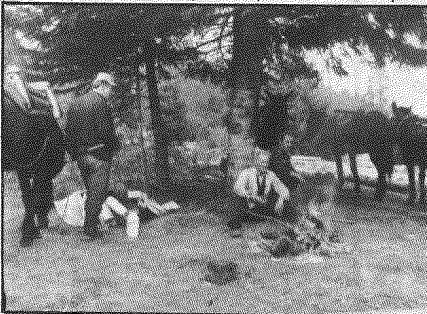
Κατ' αρχήν, αλλά ακόμα και σήμερα η μετατόπιση

Ο Χρίστος Ζαφείρης ξεκαρφώνει το «θουβό» για να ελευθερώσει το ζώο

των μεγάλων κορμών γινόταν και γίνεται με ζώα, αλλά τα τελευταία χρόνια χρησιμοποιούνται και μηχανήματα, οπότε η δουλειά γίνεται πιο εύκολα.

Οι κίνδυνοι των μετατοπίσεων πολύ μεγάλοι. Η δουλειά βαριά για ανθρώπους, αλλά και για τα ζώα. Ευτυχώς ανθρώπινα θύματα δεν είχαμε στους μετατοπιστές, αλλά πολλά ήταν τα ζώα που σκοτώθηκαν

Ο μπαρμπα — Γιάννης Ζαφείρης μαζί με τους γιους του το Χρίστο και Δημήτρη αριστερά, σε κάποια ανάπαυλα της σκληρής δουλειάς

στο μεροκάματο του τρόμου.

Από τους πρώτους μετατοπιστές ήταν ο Ιωάννης Ζαφείρης και τα παιδιά του Χρίστος και Τάκης, τα οποία συνεχίζουν μέχρι σήμερα.

Το 1967 στη μεταφορά θουβών μπαίνει και ο μακαρίτης Αντώνιος Κάγκουρας μαζί με τους Καλαμίδα Γρηγόριο, Γκαρφαλή Απόστολο και Ιω. Γκουντουβά ή Ψαλίδα. Την ίδια εποχή ο Γκαντάκης Κων/νος και ο γιος του Στέργιος μπαίνουν στην οικογένεια των μετατοπιστών.

Το ίδιο κάνει και ο μακαρίτης Μούργκας Τέγος με το γιο του Γιάννη, ο οποίος συνεχίζει μέχρι σήμερα μαζί με το Γκαζγκάνη Θεόδωρο.

Κάπου εδώ τελειώνει η εξιστόρηση της υλοτομίας. Πέρασαν 32 ολόκληρα χρόνια από τότε που το πρώτο πριόνι (κουριαστής) μπήκε στο δάσος. Κι ενώ τα δέντρα άρχισαν να πέφτουν, δεκάδες παληκάρια της Καλλιπευκής έτρεξαν να δώσουν το παρών τους σ' αυτό τον πόλεμο του μεροκάματου. Όσοι γλίτωσαν από το ξεπούλημα της Γερμανίας, του Καναδά κλπ, έτρεξαν στα ξύλα. Και το φευγό του ξενιτεμού κακό και η υλοτομία χειρότερη. Χάρη της οποίας

Δύο από τους εν ενεργεία υλοτόμους. Ο Γιάννης Ρημαγμός και ο Στέργιος Κυλινδρής

χύθηκε πολύς ιδρώτας, και αίμα και χάθηκαν ζωές.

Το μεροκάματο φτωχό, το μερίδιο λίγο, το φαγητό φτωχό, τα κατοσθράχα επικίνδυνα, εχθρός και ο αέρας, σήμαντα τα μέτρα προστασίας και από την πολιτεία και από τους υλοτόμους. Όλα αυτά ήταν και είναι πολύ βαριά για τους υλοτόμους.

Τα νιάτα δεν άντεξαν. Και οι απώλειες ήταν σημαντικές σε έμπυχο υλικό. Βέβαια όλοι γνωρίζουμε τις συνθήκες κάτω από τις οποίες δούλευαν και δουλεύουν σήμερα οι υλοτόμοι. Τα λόγια είναι φτώχεια.

Αυτοί όμως ξεχάσαν και ξεχνούν όλες τις δυσκολίες της δουλειάς. Εκείνο όμως που δεν ξεχνούν όλοι, είναι ο άδικος χαμός των παληκαριών.

Αυτοί οι τρεις δεν φεύγουν ποτέ από το μυαλό τους.

Η υλοτομία όμως δεν είχε ούτε έχει μόνο μαύρες στιγμές. Υπάρχουν και οι ευχάριστες στιγμές. Οι ανθρώπινες, οι γοητευτικές.

Επειδή πολλές φορές οι υλοτόμοι δούλευαν μακριά από το χωριό, αναγκαζόνταν να κοιμούνται στο δάσος μέσα σε πρόχειρες καλύβες, πράγμα που συμβαίνει και σήμερα.

Όπως μας είπε και ο Παπα-Στέργιος Τσικρικάς οι καλύτερες ώρες των υλοτόμων, ήταν εκείνες που γύριζαν στην Καλύβα. Για να ξεχάσουν την κόπωση και την ταλαιπωρία, έλεγαν καλαμπούρια, πειράζοντας ο ένας στον άλλον, έπιναν τσίπουρο και κρασάκι και έπιναν το τραγούδι. Έτσι ξεχνούσαν και περνούσαν τις βραδιές τους.

Να λοιπόν ότι η υλοτομία έχει και τα καλά της. Την καλή παρέα, το κρασί και το τραγούδι. Το σφυρηλάτημα της φιλίας και της ανθρωπιάς. Και όλα αυτά στην Καλύβα, εκεί γύρω από τα αναμμένα κούτσουρα της φωτιάς.

Και κάτι ακόμα που δείχνει πώς περνούσαν οι υλοτόμοι. Κάτι από το οποίο πολλά συμπεράσματα μπο-

Συνέχεια 6η σελίδα

Η Αποστολή η Γουλάρας όπως γνωρίζετε ήρθε στο χωριό μας αργά και γρήγορα. Παντρεύτηκε τη συζυγία της Κυριακούλα και η σκούφια τ' κρατάει απ' τους Πλατάρηδες. Φτουχό πιδί ήταν, ούτι βρακι δεν είχε να βάλ' στον κόλπο τ'.

Πήρι κι αυτός τ'ν απόφαση να ρθει του ψουμοτόπ' να παντρευτεί.

Προϋξινιά τουν έκανι η Κώτσιους η Σιώκου η Κατσιούνης.

Η Αποστολή η ήταν παράξινι πιδί. Σι ίλιγι πράγματα που ούτι τα φαντάζουσαν. Είχι κι έχει μυαλό μι φαντασία, αλλά πούλι ίλιγι μπορούσαν κι μπορούσαν να τον καταλάβ'ν.

Ακούσι τώρα τι μας είπε η Αποστολή η για την προϋξινιά κι για ούλα τα βάσανα της ζωής του.

«Απ' λέτι η Κώτσιους η Κατσιούνης είχι φκιάσ' ένα γαμπρό στον Πλατάρη, τον Βασίλη. Τότι ήρθε ίκει κι αφού μ' είδι, είπι να μι φκιάσ' προϋξινιά τουν Νιζιρό.

Ήταν χνόπουρους, έβριχι κι τα β'νά είχαν ούλου αντάρα. Ιγώ απού β'νά δεν ήζιρα. Έφυγάμι απού τουν Πλατάρη και πήραμι του μουνουπάτ' για σιαπάν. Ιγώ στο δρόμου τουν έκανα ούλου ιρωτήσεις. Για μια στιγμή του λένου.

— Βρέ μπάρμπα που πάμι ίκει σιαπάν, υπάρχει κόσμος; Ικει τα β'νά ακουμπούν μι τον Θιό. Πώς θα πιάσουμι;

— Μη φουθάσι. Θα σκούφουμι κι θα πιάσούμι, είπι η Κώτσιους.

Μι τα πούλα μι τα λίγα καμιά φουρά πήγαμι στο σπίτι απ' τη νύφ'. Μόλις μπήκαμι στο νουντά λέει η Κώτσιους:

— «Ιγώ σας τουν έφίρα. Δέστε τον να μη σας φύγει».

Ιγώ παραξινέφκα. Τι λέει αυτός; Πράμα είμι; Κι η συζυγία του παππούς η Παπαστεργίου είπι:

«Μι τουν συνιριζί πιδί μ', είμι καλαμπουρτζής αυτός».

Αφού παντρεύκαμι μας έδουσι η θιος κι ένα πιδί κι καθόρασαν στο σπίτι που έχου σήμιρα. Ιγώ ήθιλα να ανοίξουν μια πόρτα να κοιτάει κατά τον Θωμά τουν Πατσάκι να κάνου κνά μαγαζί. Η συζυγία η γυναικά μ' δε μι άφηγι. Ούτι αυτή ούτι η μπατζιαννάκι μ' η Άλωση. Ντίπ χαζός είσι. Τι θα φκιάσ' ίκει; Θα γκρμής του σπιτί' ίλιγι ούλοι οι δαίμονες μι κυνηγούσαν. Στο μίταξ η γυναικά μ' ήταν άρρωστη κι δε σηκώνουνταν απ' του κριβάτ'.

Φουβούμαν να μη μι κυνηγήσουν κι φουβούμαν να ανοίξου πόρτα. Τότι κι γω ίτοίμασα φαί για δύο

Καλλιπευκιώτικα χωρατά και μασλάτια

Γράφει ο
ΖΗΣΗΣ ΚΑΤΣΙΟΥΛΑΣ

μέρις να τρώει η γυναικά μ' κι ιτοίμασα τα σέα μ' να φύγου αν τυχόν έπιφι του σπιτί.

Κι μια θραδιά τα μισάνυχτα πήρα τα εργαλεία κι άρχισα να ανοίγου την πόρτα. Ευτυχώς άνοιξα του ντουβάρ' κι του σπιτί' δεν έπιοι. Μετά νοίκιασα το κατώι στο Ζήσ' του Βλάχου μι τα Καρζαβατικά κι έπιανα κι νοίκιου. Έτοι γλίττουσα από του ξύλου.

Ίτότι πάλι ημερς κι αυτοί στα σπία. Μπιάδ' δεν είχι κανένας. Ιγώ σκέφ'κα να κάνου μπιάδ' κι να βάλου τουλούμπια. Είπα στη γυναικά μ' ότ' θ' ανοίξου πηγάδ'.

Γυροσύτησι να μι φάει. «Βρε χαζέ τι πας να κάνσ' Δε βλέπ'ς τι κάν' η κόσμος;», ίλιγι η κυρά μ'.

Μι τα πούλα μι τα λίγα αρχίνισα να σκάβου.

Πήρα κι ένα πιδί να σκάψ'.

Η γυναικά μ' μι είπι:

— Ποιο πιδί έχ'ς κι σι βουηθάει;

— Έχουν τουν τέτοιου, τ' σ' λένου.

— Βρε χαζέ διώδ' τουν αυτόν, μι είπι. Αυτός έχει βάσανου στο κιφάλ'.

Θα σιζ' γιάσ' τουν κουβά στο κιφάλ' κι θα σι ακουτάσ'.

Αυτά μι ίλιγι μπας κι αφήσου το πηγάδι. Αφού μι χίλια βάσανα άνοιξα του πηγάδ', πήγα στον Πλατάρη να αγοράσα τουλούμπια ίσια κι ίσια μι πατάτες. Κι έτσι έφίρα του νιρό του σπιτί' πρώτους. Κι ούλους η κόσμος έρχουνταν κι έβλεπι.

Κι απού άλλα βάσανα πέρασα, συνέχισι η Αποστολή.

Όταν ήρθα αργά και γρήγορα στο Νιζιρό, ίφίρα μαζί μ' κι ένα πουδλάτου. Όταν πήγαινα στα χωράφια ούλ' η μεριά μι έβαζι απού κοντά κι οι τρανοί μι έβριζαν κι ίλιγιαν.

«Τι διάουλους είσι αυτός θρε παλαδέ, που μας ίφίρις; Δε βλέπ'ς που σκιάζουσι τα πράματα; Θα πιρμένουμι μίεις να πιάσ' η Γουλάρας;».

Η Κυριακούλα του σπιτί' γκρίνιαζι συνέχεια:

— Βρε Αποστόλ' τι είσι αυτά που κάν'ς, ίλιγι. Αρκούδα είσι κι ούλ' μαζέθουσι απού κοντά κι σι κουρουιδέουν; Πεταξέ τον του διάουλου κι πάρι ένα γουμάρ;

Κι σα να μην έφταναν ούλα αυτά, κόντιψαν κιόλας να μι σαρτακιάζ'ν κι στο ξύλου. Κι ήθιλαν να μι πιάσ' Ραφιάν' στο δικαστήριου.

Ίφτυχώς την άλλ' χρονιά ήρθαν πολλοί ζιριώτες απ' τη Γερμανία μι κούρις κι έτσι μ' απαράτοσαν ιμέννα».

Αυτά μας είπι η Αποστολή η Γουλάρας για τη ζουήτ'. Αλλά μας είπι κι μικρά άλλα που τα γράφουμι ιδώ. Μας είπι λοιπόν:

«Όταν έρχουσαν μι τον Κώτσιου στο χωριό τον ρώτ'σα να μη πει γιατί μπουμπουνίζ' κι αυτός μι πάντησι.

— Άρα Γουλάρη ντιπ χαζός είσι. Άρα μπουμπουνίζ' γιατί η παππούς γκουρντουγκιλάει τ' μάκου. Δεν τουν έφκισα φαί κι αυτός θυμούσι κι χτυπάει μι του στο μπουμπουνίζου.

Κι τέλους μια φουρά η μπάρμπα—Κώτσιους ήρθε στο γαμπρό τ' του Βασίλ' να τουν δει. Η Βασίλ' είχι πάρε κι μιγάλις φιάλις μι ουζυγίου γιατί ήταν σιδιράς. Μόλις τις είδι η μπάρμπα—Κώτσιους τουν είπι τον γαμπρό τ'.

«Βρε νιοκό τι σι έλειπι ίσένα. Μια γιλάδα να τρώς γάλα η ουβιδίς που πηρίς τώρα;».

Αυτά μας είπε ο καλοκαγαθός Αποστόλης με την τεράστια φαντασία του και την παιδική απλότητα. Μας περιέγραψε γκάφες, που στην ουσία αν τις αναλύσουμε μπορούμε να βγάλουμε συμπεράσματα για την Καλλιπευκιώτικη κοινωνία του 1960-70.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Μανωλούλης Μανώλης Τριαντ...	δολ. Αμερ. 500	Τσιρέβελος Απόστολος, Αμπελώνας	500
Μαντάς Κων/νος Αστερίου	δολ. Καναδά 20	Τσακάλης Κων/νος Τριανταφύλλου	1.600
Τσιούγκος Χαράλαμπος, Περίσταση	1.000	Παπαστεργίου Ιωάννης, Αμπελώνας	1.000
Γκουθνας Δημήτριος, Καλλιθέα	1.000	Παγώνης Βασίλειος, Βρυότοπος	1.000
Καλαϊτζίδης Κίμων, Αμερική	2.800	Παπαγιαννούλης Σπύρος, Αγίο	1.000
Μανωλούλης Κλεάνθης	2.800	Τσιάτσος Παύλος, Σέρρες	1.000
Παπαγιαννούλη Μαρία (οδοντίατρος)	3.000	Γκουγκουλιάνη—Πιάνα Μαρία,	
Μανωλούλης Δημήτριος	1.000	Αμπελώνας	1.000
Ντίτσας Ιωάννης, Κατερίνη	500	Ρημαγμός Γεώργιος Κων., Καναδάς	1.000
Γεροστεργίου Κων/νος, ιερέας	1.500	Βαγενά Μαρία, Καναδάς	δολάρια 20
Λαμπήρη—Μπαλογιάννη Σταμα-		Καστόρης Γεώργιος Αναστασίου	2.500
τη δολ. Καναδά	60	Μανωλούλης Ιωάννης	δολ. Αμερικής 60
Κανελλιάς Δημ., Περίσταση	500	Παπαδόνα—Στοιγιανόφσκι Παρα-	
Συντριβάνης Θέμις, Ξάνθη	1.000	σκευή	δολάρια Καναδά 20
Παπαγιαννούλης Νικ. του Σπύρου,		Παπαϊωάννου Ιωάννης, Αμπελώνας	500
Κατερίνη	1.000	Καστόρης Ιωάννης Αστερίου	1.000
Μιχανάς Αθανάσιος Κων/νου, Καλλιθέα	1.800	Κατσιούλης Νικόλαος, ιερέας	2.000
Μανωλούλης Θωμάς Ιωάννου	2.000	Ζαφείρης—Γαζέτας—Χρίστος	1.000
Γεροστεργίου Κων/νος και Φωτόπουλος		Μασούρας Ιωάννης Δήμου	δολ. Καναδά 50
Σωτήριος, Κατερίνη	10.000	Δούμας Μιχάλης, ιατρός	3.000
Παπαστεργίου Θωμάς, Αμπελώνας	500	Ρημαγμός Κων/νος Αθαν., Περίσταση	1.000
Καζάνας Κων/νος, Αδριας	1.000	Κανελλιάς Αθανάσιος Κων/νου	6.000
Τσολάκης Θεοφάνης, Βρυότοπος	1.000		

Ακροστιχίδα

Τα αρχικά των λέξεων μας δίνουν το επίθετο ενός μεγάλου Αντιπροέδρου του χωριού μας και συγχωριανού μας.

1. — — — — —
2. — — — — —
3. — — — — —
4. — — — — —
5. — — — — —
6. — — — — —
7. — — — — —
8. — — — — —
9. — — — — —
10. — — — — —
11. — — — — —
12. — — — — —

1. Αλλιώς η σθήστρα.
2. Είναι πλούσιος σε τέτοια επικοινωνία για την υγεία δέντρου του χωριού μας.
3. Ένα από τα ξεκλήσια του χωριού μας.
4. Μεγάλο θουνό του χωριού μας με πυροφύλακιο.
5. Καλλιπευκή... ονομάζεται το χωριό μας.
6. Ονομάζεται αλλιώς η εσοχή του χωριού μας.
7. Έξοχη τοποθεσία για φαγητό και ξεκούραση Αγία...

8. Ήταν ο παλιός δρόμος του χωριού όλο...
9. Προσφέρουν τα δέντρα του χωριού μας παχύ...
10. Το επίθετο του προέδρου του συλλόγου Ζήσης.
11. Σου ανοίγει ο καθαρός αέρας του χωριού μας την...
12. Φούντα από σιτάρι.

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ
ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ
ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Εσθ τακτοποιήσεις τις οικονομικές σου υποχρεώσεις στο Σύλλογο και την εφημερίδα; Αν ναι σ' ευχαριστούμε θερμά. Αν όχι κάνε το όσο το δυνατόν γρηγορότερα.

Βοήθησε και συ στη μεγάλη προσπάθεια που γίνεται για το κτίσιμο μιας πραγματικά «ΔΡΑΙΑΣ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗΣ».

«ΜΕΣΑΚ» — «Η ΠΑΤΩΜΕΝΗ»

ΜΑΣΟΥΡΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
ΔΑΠΕΔΑ — ΜΟΚΕΤΕΣ —
ΤΑΠΕΤΣΑΡΙΕΣ ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ
ΠΑΤΡΟΚΛΟΥ 8 — ΛΑΡΙΣΑ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ στους εργάτες δάσους

— Συνέχεια από την 1η σελίδα —
ρούν να θγουν.

Όπως μας είπε ο Παπα—Στέργιος Τσικριάς, κάποια χρονιά υλοτομούσαν στις «Μηλιές». Εκεί καθίσαν 127 μέρες. Και πιο είναι το παράξενο; Τις 80 από τις 127 μέρες τις έδωσαν με φασολάδα. Αυτό τα λέει όλα. Μετά από αυτό πόσο μπορούσαν να διατηρήσουν την υγεία τους;

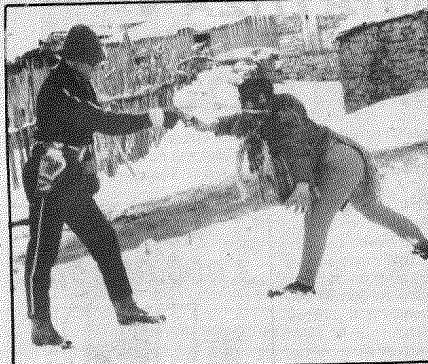
Η υλοτομία στην Καλλιπευκή έγραψε και γράφει ιστορία. Τα πρώτα χρόνια πολύ δύσκολα και το μεροκάματο μόλις 60 δραχ. Σήμερα τα πράγματα άλλαξαν. Από το 1974 η μεταφορά των υλοτόμων γίνεται με αυτοκίνητα (εφ' όσον δεν μένουν στο δάσος). Το μεροκάματο είναι καλό αν όχι ικανοποιητικό. Είναι ασφαλισμένοι και έχουν κατακτήσει σ' αυτά τα χρόνια περισσότερα οικογενειακά επιδόματα.

Ως προς την ασφάλεια και τα μεροκάματα πολλά άλλαξαν. Εκείνο όμως που καθόλου δεν άλλαξε από τότε, είναι η ασφάλεια των υλοτόμων στη δουλειά. Προστατευτικά μέτρα δεν υπάρχουν ούτε σήμερα, πράγμα που πρέπει να απασχολεί συνέχεια τους υλοτόμους.

Κλείνοντας να κάνουμε μια χρήσιμη ανακεφαλαίωση, απ' όπου μπορούν να θγουν χρήσιμα συμπεράσματα:

- ★ 1) Ασχολήθηκαν με την υλοτομία περίπου 100 άτομα.
- ★ 2) Πέθαναν από διάφορες αιτίες 10.
- ★ 3) Εγκατέλειψαν την υλοτομία για διάφορους λόγους περίπου 53 άτομα.
- ★ 4) Πήραν πρόωρα σύνταξη 11.
- ★ 5) Πήραν ΚΑΝΟΝΙΚΗ σύνταξη ΜΟΝΟ ΕΝΑΣ.
- ★ 6) Παραμένουν στην υλοτομία (υλοτόμοι και μεταποτιστές) περίπου 24 άνθρωποι.

Τέλος ζητούμε συγγνώμη αν ξεχάσαμε κάποιους, να ευχαριστήσουμε τον Παπα—Στέργιο για τη βοήθεια που μας έδωσε και να ευχθούμε στην οικογένεια των υλοτόμων να είναι γεροί και με το καλό να φτάσουν στη σύνταξη.

Νίκος Γκριζίας και Καραδούκας
Δημ. σε μια Καρναβαλιστική
φιντούρα

Πάνω στη σκεπή με τη ρέγγα στο στόμα είναι ο Δημ. Καραδού-
κας. Δίπλα είναι οι: Γκαρλής Δημ., ο Γκριζίας Νίκος και λίγο φαί-
νεται στο φρόχτη ο Καστόρης Κων/νος

Τα καρναβάλια χορεύουν στη «Ντόνταινα» πρώτος χορεύει ο
Γεώργιος Σαλαμπάσης. Στο κλαρίνο είναι ο Σιώκος Κων/νος, στο
ακκορντεόν ο Αποστόλης Κάγκουρας και στο μπουζούκι ο
Καστόρης Αριστείδης.

Απόκριες του 1963 στην Καλλιπεύκη

ΑΣ ΘΥΜΗΘΟΥΜΕ ΤΑ ΠΑΛΙΑ

Φέτος θα κάνουμε ακόμη ένα αφιέρωμα σε περασμένες
Απόκριες και συγκεκριμένα σ' αυτές του 1963. Ας γυρίσουμε
26 χρόνια πίσω και ας δούμε το καρναβάλι εκείνης της εποχής.

Και φυσικά πρωταγωνιστές σ'
εκείνο το καρναβάλι ήταν οι
σημερινοί 40άρηδες και 45άρη-
δες. Ας πάμε λοιπόν πίσω σ'
εκείνα τα αέχαστα χρόνια που
το χωριό «ζούσε πραγματικά»
αφού ο κόσμος δεν το είχε εγκα-

ταλείσει ακόμα.

Μερικοί από τους νέους που
συμμετείχαν σε κείνο το Καρνα-
βάλι ήταν ο Νίκος ο Γκριζίας, ο
Δημήτριος Καραδούκας, οι αδελ-

φωγραφίες μιλούν από μόνες
τους. Δείτε τις. Και σεις παλιοί
φέρτε στο νου σας τα νιάτα σας
και για σας νεότεροι παράδειγμα
ας αποτελέσει εκείνη η γενιά.

Όσο για τις φετινές Απόκριες,
δεν θα έχουμε τίποτε αφού ήταν
αργά και η εφημερίδα πήγε
νωρίτερα στο τυπογραφείο.

Δίπλα στο βιολί είναι ο Νίκος Γκριζίας, Δημ. Καραδούκας. Οι
άλλοι δεν αναγνώριστσαν

Όλα τα τηλέφωνα της Καλλιπεύκης

Επειδή πολλοί αναγνώστες μας ζητούν τα
τηλέφωνα της Καλλιπεύκης, γι' αυτό επαναδη-
μοσιεύουμε όλα τα τηλέφωνα συν μερικά
άλλα που δεν είχαμε δημοσιεύσει.

Γκαβούτσικος Ιωάννης Γεωργίου	96 208
Γκαζγκάνης Βαγγέλης	96 262
Γκαζγκάνης Θεόδωρος	96 239
Γκαντάκης Ιω. Δημ.	96 268
Γκαντάκη Παρασκευή	96 272
Γκαρφαλής Δημ. Αποστόλου	96 272
Γκέτσιου Ασπασία	96 228
Γκέτσιος Χρήστος	96 256
Κοινόχρηστα τηλέφωνα	31341
Γκουγκουλιός Αθανάσιος	96 250
Γκουγκουλιά Γραμματώ	96 267
Γκουγκουλιός Δημ. Αθαν.	96 252
Γκουγκουλιός Δημ. Νικολάου	96 205
Γκουγκουλιά Ελένη (Μαυροδήμου)	96 231
Γκουγκουλιός Θωμάς	96 276
Γκουγκουλιά Μαλαματή	96 263
Γκουγκουλιός Νικόλαος	96 249
Γκούμα Ευαγγελία	96 227
Γκούμας Ζήσης	96 265
Γκουντουβάς Απόστολος (Απρίλης)	96 286
Γκουντουβάς Δημ. (Απρίλης)	96 248
Γκουντουβάς Δημ. (Τζήμας)	96 206
Δασονομείο	96 211
Δεμερτζής Ζαφείρης	96 203
Δημησιάνου Βασιλική	96 210
Δουλαπτής Ιωάννης	96 245
Ζαφείρης Χρήστος Ιωάννου	96 271
Ζαφείρης Χρήστος (Γαζέτας)	96 202
Ιατρείο Αγροτικό	92 213
Ιατρός (οικία)	96 283
Ιερός Ναός Αγ. Θεοδώρων	96 323
Κάγκουρας Αντώνιος	96 207
Κάγκουρας Απόστολος	96 216
Καραματής Θωμάς	96 226
Καρπούζας Ανδρέας	96 236
Καρπούζας Χρήστος	96 270
Κανελλιάς Δημ. (αγοφύλακας)	96 251
Κανελλιάς Νικόλαος	96 225
Καραγιάννης Ιωάννης (περίπτερο)	96 219
Καραμπίνας Αδάμος	96 209
Καρέτσης Δημήτριος	96 201
Καστόρης Ιωάννης	96 244
Καστόρης Κων/νος	96 221
Καστόρης Φωτεινή	96 230

Κατσιούλας Αστέριος	96 230
Κοινότητα Καλλιπεύκη	96 212
Κορδομπουλή Κούλα	96 260
Κούσιος Δημήτριος	96 292
Κυλινδρής Ιωάννης	96 246
Λαμπήρης Ιω. Αποστόλου	96 255
Μαντάς Αστέριος	96 261
Μαντάς Κων/νος Απ. (καφενείο)	96 243
Μανωλούλης Γεώργιος	96 289
Μασούρας Δημήτριος (Γιαννάκος)	96 222
Μασούρας Κων/νος Αστέριος	96 223
Μασούρας Νικόλαος και Νίνα	96 291
Μητσιόπουλος Ιωάννης (Μητσέλας)	96 242
Μητσιόπουλος Χρήστος (έπιπλα)	96 279
Μητσιόπουλος Χρήστος Νικολάου	96 237
Μιχαντάς Ανδρέας (καφενείο)	96 240
Μιχαντάς Αναστάσιος	96 254
Μιχαντά Αφεί Ιω. (καύσιμα)	96 274
Μιχαντάς Γεώργιος Ιωάννου	96 220
Μιχαντάς Γεώργιος Κων/νου	96 287
Μούργκας Ιωάννης Χρήστου	96 273
Μπούτσικας Γεώργιος	96 247
Οικονόμου Ιωάννης (καφενείο)	96 282
Παπαγιαννούλης Ιωάννης (Τηγούλας)	96 280
Παπαδημητρίου γεώργιος	96 238
Παπαϊωάννου Ιωάννης	96 235
Παπαϊωάννου Κων/νος Γεωργίου	96 224
Παπαναστασίου Αναστάσιος	96 257
Παπαναστασίου Αστέριος	96 258
Παπαστεργίου Ιωάννης	96 266
Παπαστεργίου Θωμάς (Τηγούλας)	96 277
Πατούλιας Κανάκης	96 217
Πολυζάς Γεώργιος Πολύζου	96 233
Σαλαμπάσης Ιω. Ευαγγ. (ταξί)	96 204
Σαλαμπάσης Ιωάννης Κων/νου	96 234
Σιώκος Απόστολος	96 253
Σιώκος Κων/νος (Μαζιώς)	96 215
Σύλλογος Μορφωτικός	96 212
Σχολείο Δημοτικό	96 296
Ταμπάκας Ηλίας	96 259
Τσιούγκος Ζήσης (Γκριζίας)	96 214
Τσιούγκος Παναγιώτης	96 285
Τσιούγκος Χρήστος Νικ.	96 218
Βλάχες τηλεφώνων (Μακρυχώρι)	22199
Βλάχες τηλεφώνων (Λάρισα)	121
Πληροφορίες (Λάρισα εντός)	131
Πληροφορίες (Λάρισα, εκτός)	132
Για όλα τα τηλέφωνα ο αυτόματος αριθμός κλήσης είναι 0495.	

ΑΦΟΙ ΧΑΤΖΗ
Χωριάτικα έπιπλα
παντός τύπου
ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ 1 - ΛΑΡΙΣΑ

ΜΑΣ ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ...
ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ, ΑΛΛΑ:
Μήπως
Τις φορές...
...να στείλετε
την συνδρομή
σας.

Πρώτος στο χορό ο Νίκος ο Γκριζίας και τον κρατεί η γριά η
Γκριζαίνα. Ακολουθούν οι Γκαρλής Δημ., Καστόρης Κων/νος,
Γκαρλής Γεώργιος και Καραδούκας Δημ.

Υπό τον ήχο του βιολιού και του Αριστείδη Καστόρη χορεύει
πρώτος ο Δημ. Καραδούκας, ο Γκριζίας Νίκος, Καστόρης Κων/
νος, Γκαρλάδες κλπ.

Οι «μάγκες» εκείνης της εποχής, από αριστερά: Καστόρης Αρι-
στ., Παπαναστασίου Στέργιος, Μιχαντάς Αθ. και Γκριζίας Νίκος

Ο ΧΟΡΟΣ ΣΤΗ ΛΑΡΙΣΑ ΤΕΙΝΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΘΕΣΜΟΣ

Συνέχεια από την 1η σελίδα.
Οι Καλλιπευκίτες που ζουν στη Λάρισα και στα περίχωρα περιμένουν με αγωνία αυτό το χορό. Παραμερίζουν άλλους χορούς για να παραστούν στο χορό του Συλλόγου τους.

Και τον προτιμούν, διότι αυτός ξεχωρίζει απ' όλους τους άλλους, αφού εκτός από το αντάμωμα, προσφέρει και θαυμάσια λαϊκή και δημοτική μουσική.

Βέβαια το μεγάλο πρόβλημα όπως και πάντα είναι η μικρή πίστα. Η οποία πίστα χορού, γίνεται συνέχεια μικρή, αφού όλοι θέλουν να χορεύουν και να μην κάθονται κάτω.

Ας έρθουμε όμως στο χορό. Το πρόγραμμα άρχισε στις 9.30 το βράδυ και τελείωσε στις 4 το πρωί.

Στην αρχή μίλησε ο Πρόεδρος του Συλλόγου, ο οποίος αναφέρθηκε στα μέχρι τώρα επιτεύγματα του Συλλόγου, καθώς φέτος κλείνει τα 10 χρόνια ζωής. (Στο επόμενο φύλλο θα έχουμε ειδικό αφιέρωμα, για τα 10 χρόνια του συλλόγου).

Κατόπιν χόρεψε το Χορευτικό συγκρότημα Καλλιπευκής, το οποίο και καταχειροκροτήθηκε. Επίσης πουλήθηκαν και λαχεία, ενώ η μουσική ήταν λαϊκή και δημοτική. Εδώ, πρέπει να ευχαριστήσουμε όλους όσους παραβρέθηκαν στην εκδήλωση και ας ευχηθούμε και του χρόνου να είμαστε γεροί να ξανασμίξουμε.

ΤΑ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ

★ Διατέθηκαν 2.000 λαχεία από τα οποία εισπράχθηκε το ποσό των 205.000 δραχμών. Τα λαχεία πουλήσαν τα παιδιά του χορευτικού.

★ Ιδιαίτερη αίσθηση προκάλεσε στους Καλλιπευκίτες εκείνη η στιγμή της δημοπρασίας των λαχνών όταν την τιμή χτυπούσαν δύο αδέρφια. Ο Κώστας Οικονόμου και η Ελευθερία Οικονόμου. Αξιοσημείωτο είναι ότι παραβρέθηκαν στο χορό όλα τα αδέρφια Οικονόμου, που είναι επτά.

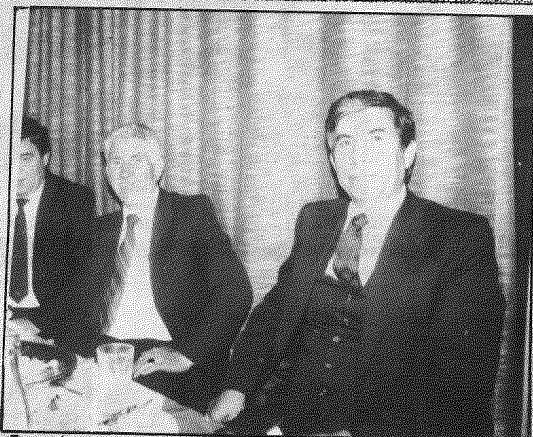
★ Με το χορευτικό συγκρότημα χόρεψε και ο Μουργκας Αθανάσιος του Χρίστου. Αυτός χόρεψε το χορό του «Γαντζή».

★ Πάλι φέτος μας κράτησε συντροφιά στο χορό ο Αποστόλης Παπαϊωάννου με το μπουζούκι του. Στη Δημοτική ορχήστρα ο μόνος Καλλιπευκίτης οργανοπαίκτης ήταν ο γιος του Τσιούγκου Παύλου, Γιάννης.

★ Φέτος κόπηκαν περίπου 400 κάρτες, ενώ πριν ένα χρόνο 360.

★ Στο φετινό χορό μας είχαμε την τιμή να έχουμε και δύο ξενιτεμένους Καλλιπευκίτες το Θωμά Λαμπίρη που ήρθε από τον Καναδά και το Μανωλόλη Γιάννη από τη Βοστώνη.

Ο Γιάννης βέβαια μας ξάφνιασε, αφού το πανηγύρι τον ξανείχαμε κοντά μας. Ο αγαπητός μας Γιάννης είχε μαζί του και δίντεοκάμερα και τράβηξε στιγμιότυπα από την εκδήλωση. Χόρεψε με την ψυχή του και

Για πρώτη φορά είχαμε ξενιτεμένους στο χορό μας. Εδώ ο Γιάννης Μανωλόλης ανάμεσα από το Γκουγκουλιά και Κώστα Τσιουκάλη

έφυγε με τους τελευταίους.

Η φωνή του όμως είχε βραχνιάσει. Δεν ξέρουμε αν ήπιε πολύ, αλλά μάλλον από την κουβέντα θα το έπαθε. Ο Θωμάς λοιπόν και ο Γιάννης θα είναι οι καλύτεροι αγγελιοφόροι για τις μακρινές πατρίδες τους ενημερώνοντας τους υπολοίπους πατριώτες για τα όσα είδαν και άκουσαν.

★ Το χορό μας δεν είναι μόνο οι Καλλιπευκίτες που τον προτιμούν. Κάθε χρόνο έρχονται όλα και περισσότεροι ξένοι διότι μας προτιμούν από πολλούς άλλους.

★ Ο καταστημάτάρχης που έχει το κέντρο, κάθε χρόνο μεθαί στο χορό των Καλλιπευκίτων. Όταν τον ρωτήσαμε γιατί το κάνει, μας απάντησε: «μεθάω από χαρά, διότι ο χορός σας μου βγάζει όλα τα έξοδα του χειμώνα. Τόση μεγάλη προσέλευση κόσμου μόνο εσείς έχετε και ένας σύλλογος Βλάχων».

Μετά από αυτό είναι δυνατόν να μην μεθαί ο άνθρωπος, αφού εισπράττει πάνω από 500 χιλ. καθαρά.

★ Πολλοί συμπατριώτες, που άλλα χρόνια δεν έλειπαν από κανένα χορό, φέτος δεν φάνηκαν. Οι αιτίες ήταν δύο.

Πρώτη αιτία ήταν, ότι φέτος ο χορός έπεσε τελευταία Κυριακή πριν τις Απόκριες. Και επειδή αυτή την Κυριακή γίνονται πολλοί γάμοι, γι' αυτό και αρκετοί Καλλιπευκίτες απουσίασαν λόγω γάμων.

Η δεύτερη και σοβαρότερη αιτία είναι τα ατυχή γεγονότα. Είναι αλήθεια, ότι πολλές οικογένειες Καλλιπευκίτων πενθούν αγαπημένα τους πρόσωπα ή έχουν κάποιον άρρωστο, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να έρθουν στο χορό, αν και θα το ήθελαν πάρα πολύ. Ας κάνουμε την ευχή, αυτός ο χρόνος να μην προσθέσει και νέες στενοχωρίες στην Καλλιπευκίτικη οικογένεια, αλλά και σ' όλο τον κόσμο.

★ Παραλίγο να φανεί ατυχος ο Νίκος Γκέτσιος στο χορό μας. Έχασε 5.000 δραχμές σε κατσοτάρικα, αλλά ευτυχώς θρέβθηκαν και του δόθηκαν.

★ Αξίζουν συγχαρητήρια στα παιδιά του Χορευτικού, διότι ήρθαν από Καλλιπευκή, Αθήνα

και Θεσσαλονίκη για να χορέψουν στην εκδήλωση.

★ Ούτε ένα παράπονο δεν είχαν όσοι θρέβθηκαν στο χορό. Όλοι έφυγαν κατ' ενθουσιασμό και ευχηθήκαν για του χρόνου σε νέα συνάντηση. Όλα έγιναν σε πολιτισμένη και ευχάριστη ατμόσφαιρα.

★ Σ' αυτό το αντάμωμα των Καλλιπευκίτων, όλη η Λάρισα δίνει το παρόν. Αξίζει όμως να τονίσουμε την παρουσία των πατριωτών που ζουν στον Αμπελώνα και οι οποίοι κάθε χρόνο, γεμίζουν σχεδόν το μισό κέντρο.

★ Κατά τη διάρκεια του χορού ο Σύλλογος μίρασε δωρεάν 70 περίπου ημερολόγια στους πατριώτες που δεν είχαν πάρει.

«ΠΑΤΗΣΑΝ» ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΗ ΜΑΣ

Άγνωστοι κλέφτες μπήκαν κρυφά και νύχτα, από το πίσω παράθυρο του σπιτιού, αφού έσπασαν το τζάμι και έκλεψαν 1 βίντεο, 1 έγχρωμη τηλεόραση, 1 ραδιοκασετόφωνο, 7 λίρες και έξι χιλιάδες δραχμές.

Όλα έγιναν στο σπίτι του Αναστασίου Δουλαπτή, ο οποίος μένει στον Αμπελώνα. Οι κλέφτες βρήκαν την ευκαιρία να μπουν μέσα, αφού η οικογένεια βρισκόταν εκείνο το βράδυ στο χορό των Καρυωτών που γινόταν στη Λάρισα.

Το σπίτι το έκαναν άνω-κάτω, το δε πάτωμα του σπιτιού γέμισε από αίματα, αφού όπως φαίνεται από τη βιασύνη τους οι κλέφτες έκωσαν τα χέρια τους σπάζοντας το παράθυρο για να μπουν μέσα.

Η αξία των παραπάνω κλαπέντων αντικειμένων ανέρχεται στις 500.000 δραχ. Ευτυχώς όμως για τον αγαπητό μας Τάσο, όλα αυτά τα είχε ασφαλισμένα και έτσι θα τον πληρώσει η ασφάλεια. Να λοιπόν γιατί χρειάζεται και η ασφάλεια.

**Κέρδισε
3.000.000 δρχ.**

Ο αγαπητός μας χωριανός Χρίστος Σιώκος του Κων/νου, κέρδισε πριν λίγο καιρό στο Λαϊκό Λαχείο 3.000.000 δραχ. Μάλιστα έπεσε στον πρώτο αριθμό, αλλά για κακή του τύχη πήρε μόνο το ένα από τα τέσσερα λαχεία της τετράδας. Αγαπητέ Χρίστο σου ευχόμαστε και πάλι καλή τύχη, αλλά πρόσεξε. Αυτή τη φορά να πάρεις όλη την τετράδα.

Απάντηση από τον ΟΤΕ

Φίλοι κάτοικοι της Καλλιπευκής στο προηγούμενο φύλλο είχαμε γράψει, ότι στείλαμε επιστολή στον Ο.Τ.Ε. με την οποία ζητούσαμε, οι κάτοικοι της Καλλιπευκής να πληρώσουν τους λογαριασμούς του Ο.Τ.Ε. στον ταχυδρόμο όπως γίνεται και με το ηλεκτρικό ρεύμα.

Σας πληροφορούμε, ότι πήραμε απάντηση την οποία δημοσιεύουμε παρακάτω και θέλουμε να πιστεύουμε ότι η τελική απόφαση θα είναι θετική για το χωριό μας.

Η απάντηση έχει ως εξής:

«Προς τον Πρόεδρο του Μορφωτικού Συλλόγου Καλλιπευκής, Κύριε,

Απαντώντας στην από 12-1-1989 αίτησή σας αναφορικά με την εξόφληση των τηλεπ/κών λογαρίων των συνδρομητών ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗΣ στο Ταχ. Γραφείο ΓΟΝΝΩΝ, σας πληροφορούμε ότι αυτή θα τεθεί υπό την κρίση της αρμόδιας Κεντρικής μας Υπηρεσίας, της Υπηρεσίας, της οποίας μόλις έχουμε την απόφαση, θετική ή αρνητική, θα σας ενημερώσουμε.

Με τιμή

Δ. ΛΑΖΙΝΟΣ

Προϊστ. Τομέα Εκμ/σης»

ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑ

Η οικογένεια Πατούλια στο σπίτι, λίγο πριν τα στέφανα

Στα μέσα του περασμένου Φλεβάρη ο Γιάννης Πατούλιας που μένει στη Λεπτοκαρυά, πάντρενε την κόρη του Βούλα με το Θεοχάρη Κωστόπουλο, επίσης από τη Λεπτοκαρυά. Ο γάμος αυτός ήταν σαν ένα μικρό αντάμωμα μια και θρέβθηκαν εκεί πολλοί Καλλιπευκίτες και πληθος άλλου κόσμου. Μετά απ' αυτά, δε μένει παρά να ευχηθούμε στο Γιάννη και τη γυναίκα του Μαρία, να τους ζήσουν τα νιάπαντρα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Η Ζωή Αθ. Σιαμήτρα το γένος Γεωργίου Μιχαήλ γεννήθηκε το 3ο παιδί αγόρι (έχει 3 αγόρια).

— Η Χρυσούλα Δημ. Γκουντουβά γεννήθηκε το 2ο παιδί κορίτσι.

— Η Σοφία Δημ. Ζαγκλέ γεννήθηκε το 1ο παιδί κορίτσι (μένουν στο Σιάγιο).

— Η Ζαφείρη Αικατ. Κων/νου γεννήθηκε το 2ο παιδί κορίτσι.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

— Ο Παπαϊωάννου (Γκουνέλας) Γεώργιος του Αποστόλου με την Σακελλαρίδου Σούλα από την Καρύα.

— Ο Παπαδημητρίου Κων/νος του Δημητρίου (μένει Λεπτοκαρυά) με τη Φανή Αλ. Λιάπη από τη Ραψάνη.

— Η Δέσποινα Χρίστου Παπαδημητρίου (μένει στην Περίσταση) με τον Ιωάννη Στ. Τσιτωάκη από τον Κάμπο Λάρισας.

ΓΑΜΟΙ

— Ο Κοκότης Χρίστος με τη Δέσποινα Γκατζιά από τους Γόννους.

— Η Παρασκευή Πατούλια του Ιωάννου με τον Κωστόπουλο Δημ. Θεοχάρη (μένουν στη Λεπτοκαρυά).

— Η Κούσιου Ελένη του Αποστόλου με τον Παπαθανασίου Ιωάννη από τη Λάρισα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Η Καραγιάννη Γιαννούλα του Θωμά ετών 89.

**ΔΙΑΤΗΡΕΙΣΤΕ
ΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ
ΚΑΘΑΡΟΥΣ
ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ**

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Κάνουμε γνωστό σ' όλους σας και ιδιαίτερα στους ξενιτεμένους, ότι ο σύλλογος είναι σε θέση να σας εφοδιάσει με φωτογραφίες από όποια τοποθεσία θέλετε και σε όποιο μέγεθος θέλετε. Επίσης αναλαμβάνει και παραγγελίες να φωτογραφίσει ό,τι σας ενδιαφέρει, πρόσωπα ή τοπία, κοπάδια κλπ.

Η τιμή των φωτογραφιών κατά μέγεθος και με τα έξοδα αποστολής στο εξωτερικό είναι μέγεθος 20x30 δραχμές 600, μέγεθος 30-40 δρχ. 1.500.